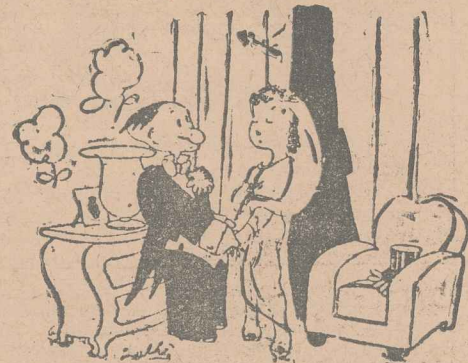

Η Ημερήσια

Όμολογίες

— Σου όμολογώ, αγάπη μου, ότι εί-
σαι ό πρώτος άντρας που αγαπώ...
— Τό πιστεύω...
— Άλλήθεια; Τότε σου όμολογώ ότι
είσαι και ό πρώτος που τό πιστεύει!...

ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Τό μουστάκι

“Ένα μουστάκι έχετε
κι' όλο τό καμαρώνετε.
Πότε τό ψαλλιζίζετε,
πότε τό σιδερώνετε,
πότε τό κόβετε ταγκό,
κι' όταν σας πιάουν οι στρου-
τό στρίβετε, τό στρίβετε,
ώς που νά γίνη...αγκίστρι!...”

Είναι φαεινά υπόθεσις
αυτό σας τό μουστάκι...
Σας κάνει δέ καμιά φορά
και κομικούς λιγάκι.
Μέ δαυτό καταπιάνεσθε
άπ' τό πρωί ως τό βράδυ,
κι' όταν τό πολυκόβετε,
γίνεται...άπολυφάδι!...

Και παίρνει τό κακόμοιρο
διάφορες τροπές...
“Η γίνεται άρειμάνιον
και...έλληνοπρεπές,
ή όλο τό κουρεύετε
και μένει μία στολιά,
όποτε κουτσουρεύεται
ώς είδος...κουτσουλιά!...”

ΜΙΑ

‘Η Άλληλογραφία της Σουφραζέττε

Κυρία Βέζαν Κυδέλου, ένταύθα.—
Μου ήρτάε συμβουλήν γιά νά παρίνετε. “Έ-
χετε άδικο... Γιατί νά χαλάσετε τη σιλουέττα
σας που είναι τόσο κομψή;
Δεσποινίδες Μπουλίζες,
ένταύθα.— Νομίζω ότι μερεδείτε τά άνόμα-
τα. Δέν λέγεται Σουφραζέττε, αλλά Νίκος. Προ-
σοχή λοιπόν.

Κυρία Αργυρά Χαιροπούλου,
ένταύθα.— Σέρετε τί νά κάνετε; Νά γράψετε
και σεις μία όπερέττα μέ τόν τίτλο “Ο κύριος
μέ τή λάττωματτα”. Έτσι, θα έκδιωχθήτε τόν
άντρα σας που διαδίδει ότι την τελευταία του
όπερέττα την έγραψε γιά σας.

Κυρία Αθηνά Σαραντίδη, έν-
ταύθα.— Μου γράφετε ότι πρόκειται νά μετα-
σφύσετε Νουτογιόφονα. Γιατί; Τι σας ψτάει
ό κακομοιρός; Άφήστε τόν άφιλοστο ήσυχο.

Κυρία Άγγελήνη Γκιαννο-
νάκη και Αιμιλία Καραβία,
ένταύθα.— Σας συνιστώ νά αναβάλλετε την
δση της κοινής σας γάτας, μήπως τυχόν γίνη
σύνχυσος μέ την δσην του Γάτου.

Δεσποινίδες “Αγγαν και Μαρίαν
Καλοτζά, ένταύθα.— Μ’ έρωτάτε τί νά
κάνετε τώρα που έφυγε από τό θέατρό σας ή
κυρία Κοίλια Γκιουζέττε; Απλοδυστα, θ’ ά-
νοίξετε νέον μέτοπον μέ την κυρία Φωφό
Λουκά. Έχει και αυτή άρεσθη έπιτυχία!...

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

Υ. Γ. : “Η Σουφραζέττα άπαντά εις όσας έ-
πιστολάς λαμβάνει.

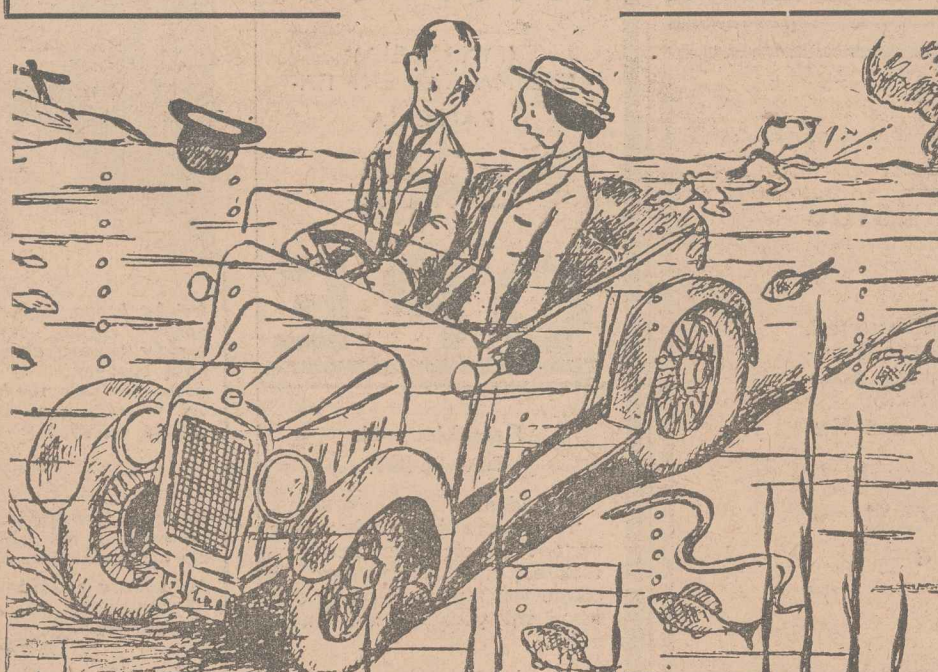

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

‘Αγαπητές Κυρίες μου,

Πρέπει ν’ αναγνωρίζωμε,
“Όσες έπαντρευτήκαμε, πώς δέν είναι σωστό,
“Ότι και νά μας κάνουνε οι άνδρες, νά χαρίζωμε...
Κι' έτσι, σ’ αυτό τό ζήτημα, έγώ σας συνιστώ.
“Ο άνδρας και παληάνθρωπος, άκόμη, νά φανή,
“Εμείς πρέπει νά κάνωμε, απλώς... όπομονή!...
Διότι, τί νομίζετε; “Ο άνδρας αυτό θέλει
Νά πάρη διαζύγιο κι' έλευθερος νά μείνη
Και ούτε διόλου σκέπτεται και ούτε καν τόν μέλει
“Η σύζυγός του ή παληά τί πρόκειται νά γίνη...
“Ελευθερία!... Την θαρρεί παράδεισο έπίγειο.
Γι' αυτό, άς μην τούς δίνωμε, ποτέ μας, διαζύγιο!...
Και ή φιλοτιμία μας; Βεβαίως θα μου πτή...
Σας βεβαίω πολύ καλά πώς ικανοποιείται,
“Όταν μέ πείσμα, ή σύζυγος γενναία κι' άμετάπειστο
Δέν δίνει διαζύγιο, στόν σύζυγο τόν άπιστο!...
Νά πάρη διαζύγιο και νά μας κοροϊδεύη;
Και νά γυρνά “έλευθερος” μέ κάθε του έρωμένη;
“Εάν ή σύζυγος μπορεί σκληρά νά τόν παιδεύη,
Δέν πρέπει διαζύγιο ποτέ νά περιμένη
“Ο άνδρας που μας άπατά και που τά κάνει ρόιδο,
Γιατί άλλωδς, ή σύζυγος θα είναι τό κορόιδο...
Φανήτε λίγο αυστηρές κι' ανάλγητες κομμάτι,
Και, στρίψτε τό λαρύγγι του ή βγάλτε του τό μάτι,
Και είναι προτιμότερο, τό πρώτο ή τό δεύτερο,
Παρά τό διαζύγιο που θα τόν κάνει έλευτερο!...
“Η δύναμις, κυρίες μου, μόνο σ’ έμάς ανήκει...
Κι' ό άντρας, γιά νά ξέρετε, τρέμει τό ρεζιλίκι!...
Λοιπόν, μην τόν φοβόσαστε! Κάντε του, ότι πρέπει
Νά σας φοβάται άληθινά, νά τρέμη που σας βλέπει.
“Ηρθε στό σπίτι του άργά; Σκηνές και φασαρία...
“Αέρα μην τού δίνετε... Καθόλου έλευθερία...
Πέστε του, τι φτάσετε και μονοκοπανιά,
Νά γίνη και ρεντίκωλο σ’ όλη τη γειτονιά!...
“Ο άντρας νά προσέχετε, άέρα νά μην πάρη,
Κυττάζετε νά του ψήνετε στά χείλια του, τό ψάρι
Κι' όταν αυτός μας άπατά, κι' έμείς νά κατορθώνωμε,
Μ’ αυτό τό ίδιο νόμισμα, κρυφά, νά τόν πληρώνωμε!...
Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΟΙ “ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΙ”, ΑΝΔΡΕΣ

“Ο σύζυγος, αφού έρριξε τό αυτοκίνητο, στό ποτάμι, στη γυ-
ναίκα του: —Νά, τώρα πιάσε και συ τό τιμόνι, νά δούμε τά
καταφέρνεις ;

‘Εγγαστριμυθία

— ‘Εγγαστριμυθος είναι ;
— “Όχι, κυρία. Κατάπιε την άρμόν-
κά του !... ”

Γυναικεία καντάδα

“Όταν θά σου σφουρίξω κλέφτικα
Τσακίσια... βγές στό ποροθύρι.
Κι' άν δέν μέ θες, που σ’ έρωτεύηκα
“Αίστε νά κάνης χαρακίρι...
“Ετσι που έρχομαι μονάχη μου,
Γιά σένα γίνωμαι ρεζίλι...
“Όμως θά σ’ έχω στό στομάχι μου,
“Αν είσαι άντρας... χαμομήλι!... ”

Η ΚΑΝΤΑΔΟΡΙΣΑ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Χόρε τό β
παίζα Σούμπερτ δύο δακτύλιν;
Ο ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ: Και έχασες;

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Μοντέρνες όπηρετρίες

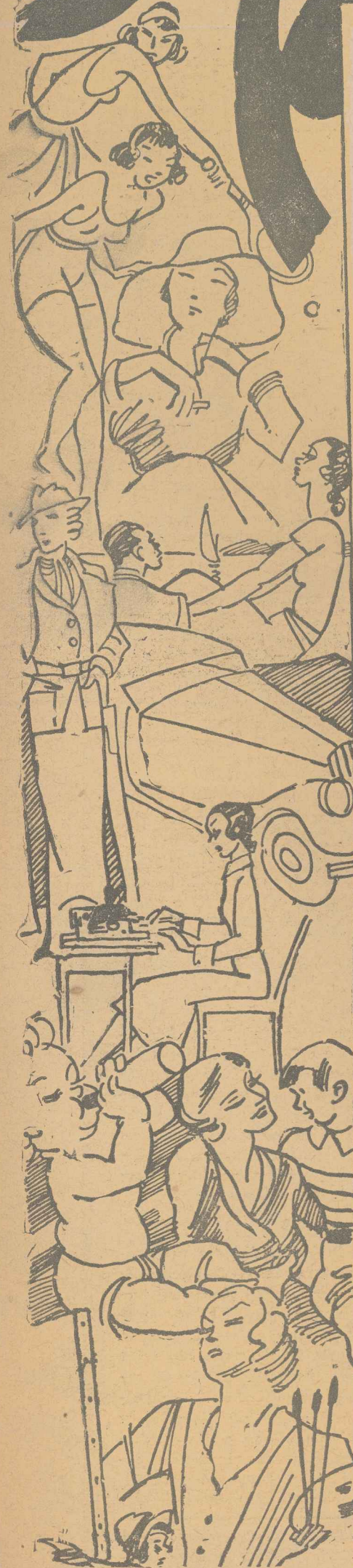
— Τό σπίτι σας μου άρέσει, κυρία και θά
έρθω, αλλά... έχετε πιστοποιητικό;
— Τι πιστοποιητικό;
— Πιστοποιητικό, από την καμαριέρα
που έφυγε!... *

“Όταν ό σύζυγος γυρίζει άργά την νύχτα
στό σπίτι του ;
“Η σύζυγος.— Ποδ ήσουν τέτοια
άρα ;
“Ο σύζυγος.— Θά σου πώ, “Αφη-
σε τό σκουπόζυλο πρώτα... *

“Ανδρικά κοιμημένα :
— Αυτό τό φουστάν τό έβαλα γιά σας...
— Πότε θα τό βγάλετε γιά μένα ; *

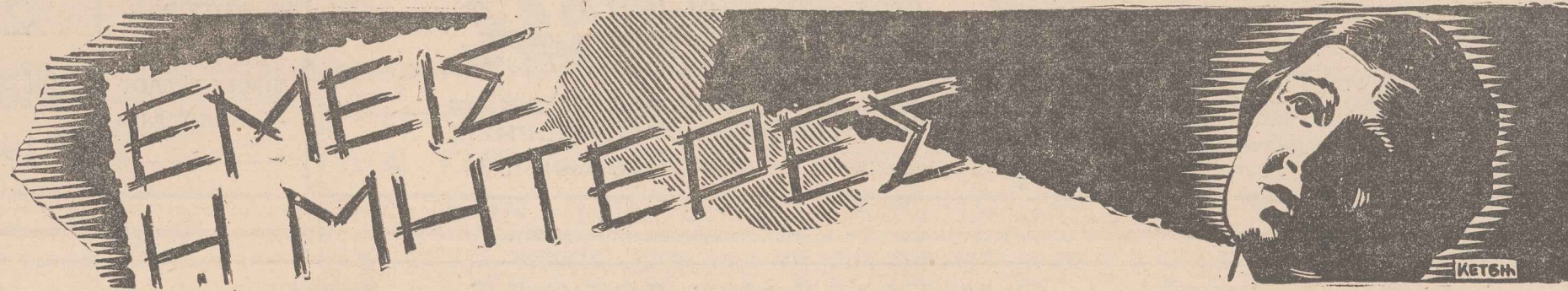
Αυτοί είναι οι άνδρες !
“Ο πατέρας.— Μου λέτε ότι εί-
στε έρωτευμένοι μέ την κόρη μου. Ποιά
άπ’ όλες; Στη μικρή δώνο διακόσιες χιλ-
ιάδες δραχμές προίκα, στη μεσαία τριακό-
σιες χιλιάδες και στη μεγάλη πεντακό-
σιες... *

“Ο ύποψήφιος γαμπρός.—
Δέν έχετε καμιά μεγαλειότητα ;

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΑΧΜΑΙ 3

3ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

«Ο Ραυμόν ήρθε να μου αναγγείλει ότι το φαγητό είναι έτοιμο. Σκύβει επάνω στην κουζίνα.

— Πρώτης τάξεως παιδί... Ναι, ναι, έχει το σαγόνι της Τζούλιας.

Και το πιστεύει αληθινά! Γυρίζοντας έπειτα στη νοσοκόμο, της λέει:

— Όχι, οπότε σε τί άσχημη θέση βρίσκώ... «Η Τζούλια που πήλεγραφάρει δεν ήρθε ακόμη κι' έκεινη που μ'ας συνότασε ο Βερνάν, έχωσε το παιδί της. Όταν έλεγα εγώ ότι έπρεπε ναχαινε εδώ πριν από τόν τοκετό μιά ντανά...»

Μιά φωνή μου ξέφυγε:

— Πώς; Δεν θα θηλάσει το παιδί ή Τζούλια;

— Μηκέ διως τη στιγμή έκεινη ό όπρε- της;

— Τό τροπέζι είναι έτοιμο.

«Ο Ραυμόν, ετυχής γι' αυτή τη διακο- πη, με τραβεί λεγοντας οιά:

— Στο τραπέζι θα καθήσης απέναντι μου...»

«Έτσι! Άλλά τώρα όλος ό κόσμος πήρε την όει του στο τραπέζι, και ή Λώρα Μπα- ρν με κορούς από ειλάντα και με φο- στα κόντι κρατά την τιμητική θέσι.

— «Α! Έκανε ό Ραυμόν, πού βρέθηκε πρό τελετωμένο γεγονότος, τότε θέλεις μητέρα να καθήσης δεξιά μου; Μην απη- συήτε έσεις μωιά.

«Η Λώρα Μπαρνζ πού θέλει να την φω- νάζει «μωιά» και όχι πλάγια να την λήπ «πεθερά», έσπλιωσε με θορυβευτικό ύφος την πετοσία της πάνω στα γόνάτα της, όπωσ ό πρόεδρος της κυβερνήσεως απλώ- νει τά χάρτια του σε έπισημο συμβούλιο. «Ο έξ άρσιερών γελόντας πού, ό Φερά, γραμματέας πού Ραυμόν, της δείχνει μιά έξαιρετική άδυναμία. Και από τά δεξιά ό Μπαλ, διορθώνε το μονότονο του.

Μά εγώ, γιά ποιά λόγια να υποφέρω γιά όλα αυτά και να γυμνά έτα δυνατό ή καρδιά μου; Έως γιάτι έμιας να ζω μόνη και ξεσυνήθισα τις κοσμικές αυτές ευγένειες; Τί γινότανε γύρω μου; Μά τί- ποτα τό αξιόλογο πού θα μπορούσε να τό δώσω σημασία χωρίς να κινδυνεύω να θί- ξω την αξιοπρέπεια μου. Κι' όμως έως χωρίς στην ηλικία μου να δίνω έξαιρετική σημασία άκόμα και στις θέσεις του τρα- πεζιού. «Ο Μπαρτιν σερβίρει τά όρντα έβρ άφύγιστα από την Λώρα Μπαρνζ. Έχω τό ύφος μιάς άσπαιτηκής πεθεράς χωρίς να έχω ζητήσει τό παραμικρό. Ετυχώς πού ή Λώρα βρίσκεται τά βρασιμένα ανάγ- με τέλειαντα πολύ νόστιμα και άπαγοχέλιται με την λαμωργία της, άφρονιτάς με ήσυχη. Αισθανόμια τόσο μόνη έκει μ'ας. «Η έδρα πώς θα πέρουν παραμένα γιά τό παιδί με έρεθίζει. «Ο Ραυμόν γελά και άπαγοχέλι- ται υπερβολικά με την Μανουέλα. Μον- τέρος κι' ό γυιάς μου, λέε και δεν ένδι- αφέρεται παρά γιά να άρέσει.

Πόσο είμαι ξένη σ' όλες αυτές τις συζή- τήσεις, μού είναι άδύνατο να καταλάβω τί ευχαρίστηση βρίσκουν να άραδιάζουν τό σο άνώφελα γεγονότα και τόσα κουτσο- μπολιά άεμφωμένα σε τέχνη τό λόγου. Τώρα χαχαλίζουν όλοι πού μιά φίλη του Μπαλ μπλέχτηκε καθώς κατέβαινε από τό τραμ και δεν φορούσε πανταλόνι. Οι άν- δρες δεν κρατιούνται. «Η Λώρα Μπαρνζ μασουλίζει με όρεξη τό τρίτο κομμάτι σο- μπί με άρακά. Άλλα χρόνια, άλλα έθι- μα. Θυμάμαι ή δική μας τραπέζια ό- που ζούσε ό άνδρας μου, ό Πιέρ, τό κομψό και τραπέζι με την λιτότητα του, και τις έξυπνες συζητήσεις των καλεσμένων μας. Μά, μήπως τυχόν μοιάζω με τούς συνηθ- ισμένους ηλικιωμένους πού ποτέ δεν έννο- σουν να καταλάβουν την εθιμμία των νέων; «Όχι, δεν τό πιστεύω.

«Η Λώρα Μπαρνζ γυρίζει τώρα και με βλέπει με συγκοταβισία. Προσέχει κάτι θα προφέρει.

— Σωλράτα, σου συνιστώ να δοκιμάσης έτοτο έδώ τό φουά-γκρά. «Ο Ραυμόν τό προμηθεύεται από τούς Πολούς, τούς προ- μηθευτάς του Μεγάλου Δουκός της Ρωσ- σίας.

Και έπιμένει να με σερβίρη ό Ραυμόν. Γιατί τό κάνει; Για να δείξει πόσο πού οί-

κεία είναι αυτή; Για να με ρεκλαμάρη τό γαμπρό της; Έως να μ'ην είναι και από κακία.

Γιά να δοκιμάσω να την μαλακώσω, να την κατακτήσω άποθαυμάζοντας την Τζού- λια, άς κάνω πώς άρνούμαι στο προστα- τευτικό της ύφους, όπωσ ό γραμματέας ό Φερά. Τού κάκου με κυττάζει όαν χωρο- φυλάκας και υποπτεύεται ότι κι' άν πώ. Μεταξύ της Τζούλιας και του Ραυμόν δεν άναγνωρίζει άλλη από την δική της επι- μορφή. Και άν μετά τό φαγητό θηλάνε πώς χρεάζετα τό αυτοκίνητο του Ραυμόν γιά να πάη τό δουλειές της, είναι γιάτι άφιν- νώντας με πίσω μόνη, πιστεύω πώς δεν έχω τί δύναμη να χαλάσω τό έργο της.

— Θα μείνεις και τό βράδυ μαζί μας, άγαπητή μου; μού είπε. «Αι, τότε, δεν θα σάς δώ, «όρεβουάρ» λοιπόν κι' έλπίζω τό- ρα, χωρίς στον μικρό μου Φρειδερίκο, να σάς βλέπω συχνά, αϊ.

Με φίλησε και παίρνοντας άγκαλιέ την Μανουέλα χάρθηκε. Είγαν πια έξαφανισθή όλοι. Έταν ό Ραυμόν μού είπε:

— Μπορούμε τώρα να μιλήσουμε ήσυχα, άν θέε. «Έχω κάτι σοβαρό να σο πώ.

— Κι' εγώ. Τό λέτε στα σοβαρά πώς ή γυναίκα σου δεν θα θηλάσει τό παιδί;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη. — Δεν μού τό είπες γιά βέβαιο.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

— Και διως Ραυμόν, ή Τζούλια είναι όπρεχρη και άν θυσίαζε λίγο τις κοσμικές της άσχολίες...

— Άκουσε μητέρα, μού είπε σχεδόν με όλκτο γιά την έπιμονή μου, άπόψε ήδη θα έλθω ή παραμάνω.

Μού δίνεις την άδεια να μιλήσω της Τζούλιας και να την μεταπειλώ;

— Θα χάσης τόν κόπο σου, κι' έξ έλλου μην τ'ύχη και την ταράξης στην κατάσταση πού βρίσκεται.

— Έχει δικη, πρός τί να της μιλήσω;

— Μά ναι, άφο τό είπαμε ήδη.

— Μά ή Τζούλια, μητέρα, είναι κουρα- σμένη και άναμική, δεν καταλαβαίνει.

— Κουρασμένη; «Ο Θεός να την φυλάει.

«Έχει ένα στήθος και μιά όγεια γιά να θη- λάσει διδυμα.

— Σούφρωσε τά φρούδια του:

— Μητέρα είμαι βιαστικός τώρα. Πάντως μάθε πώς μείεις τά σκεφθήκαμε άρκετά ό- λα τά όπέρ και τά κατά.

— «Όστόσο, παιδί μου, τό γάλα της μ'αν- νας τίποτα δεν μπορεί να τό άντικατα- στήσει.

— «Α, ό, ναι, μά και μιά καλή τροφο- δύναμη να είναι καλύτερη από μιά μέτριας όγειας μητέρα. Έσο μην βλέπεις...

Και όμως ή καρδιά μου όαν μ'άννα συντα- ράζεται. Μιά νέα εύρωστη και όγής γυ- ναίκα και να έχη την δειλία να μην έκτε- λέση τά έρτά της καθήκοντα. Είναι έπικύ- δυνο να έπέμβω και διως κήποιος πρέρει να ζυγιάση την ημερήσια τρυφερότητα μέ- σα της. Θα ήμωνα κι' εγώ δειλή εάν δεν έπαραιν την πρωτοβουλία, σκέφτηκα, ά- φο ή δική της μητέρα είναι τυχρή και κου- ρφή πρός όλα.

— Άκό

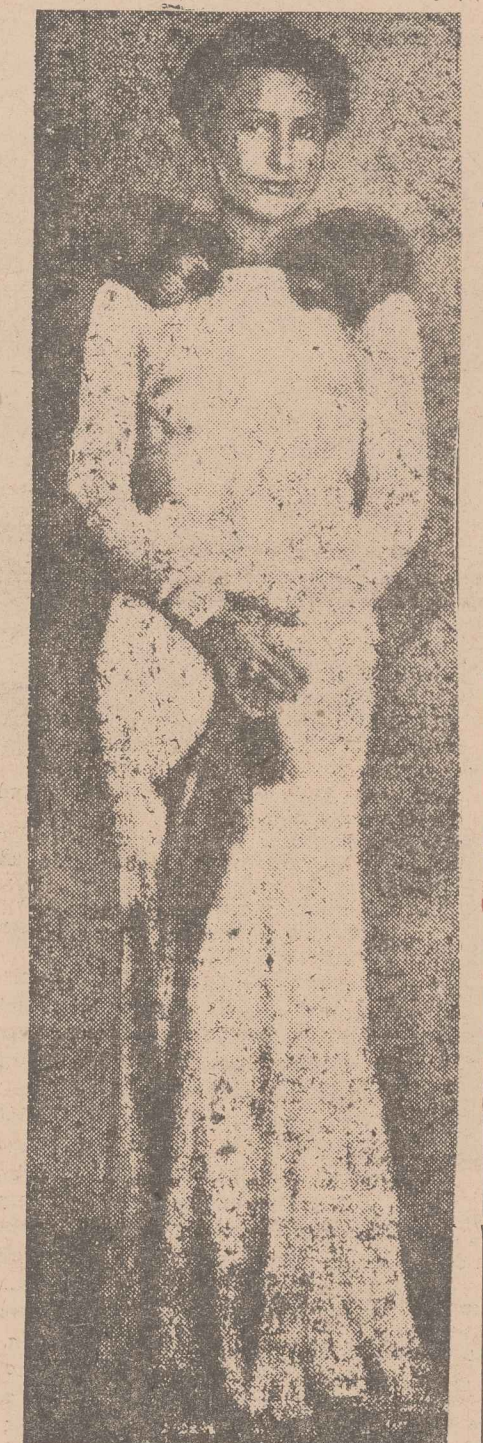
ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο ΠΡΙΓΚΗΣ ΣΤΑΡΕΜΠΕΡΓΚ

ΕΘΥΣΙΑΣΕ ΕΙΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΣ

Πρό δόλγυν ημερών το Βατικανόν εξέδωκε την απόφασίν του, διά της οποίας κηρύσσει άκυρον τόν γάμον του πρίγκηπος Στάρεμπεργκ.

Η εθυσία αυτή είναι ή κολλητέρα που περιμένει ο πολύλογος αυτός πρίγκηψ, που έπεισε μέ-

Η ΝΟΡΑ ΓΚΡΕΓΚΟΡ, ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ Ο ΠΡΙΓΚΗΣ ΣΤΑΡΕΜΠΕΡΓΚ ΕΚΓΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΣ

χρι πρό τινος πρωτεύοντα ρόλον στην πολιτική ζωή της Αυστρίας, ως άρχηγος της Κάιμπερν.

Ο πρώτος του γάμος ήταν για τόν πρίγκηπα πολύ άτυχος. 'Αλλά μερικοί λένουν πως έπαύς βαρέθηκε την συζυγική ζωή.

Φαίνεται ότι αυτή τη φορά ο πρίγκηψ έρωτεςόη για καλά.

Έξω και τέσσερα χρόνια, στή 1933, έτυχε να συναντηθώ κάτω την Νόρα Γκρέγκορ, την περίφημη άρτιστ του Μπουγκάτσερ της Βιέννης και άμεσως ένας δυνατός έρωτας γεννήθηκε μέσα του.

Έκείνη δεν άργησε ν' ανταποκριθώ σ' αυτό και τά πρόγματα πήραν τέτοια τροπή, ώστε μετά έννα περίπου μήνες ένα άδύρι ήλθε να κόψει την ένωση των αδιόταστων.

Η Νόρα υπήρχε τό μεγάλο έμψυχο.

Ημέρας βάδισε να την χωρήσ και μόλις τόρα, ύστερ' από τώσαν χρονών άναμονή ή απόφαση βγαίνει και οι έραστοι δά μπορούν να ενώσουν τά πεπρωμένα τους.

Άλλη μία ακόμη απόδειξις της αγάπης του πρίγκηπος πρὸς την Νόρα Γκρέγκορ, είναι τό γεγονός ότι τώρα πιά έχει άπουρηθεί τελείως από την πολιτική ζωή της Αυστρίας, αυτός ο Στάρεμπεργκ, ο άπόγονος του Μεγάλου Στάρεμπεργκ.

Γυναικείοι ήρωισμοί

Τελευταίως τά αεροπλάνα τών κυβερνητικών της Ισπανίας, έρομβήσανον ένάντιας την Πάμαν, πρωτεύουσαν της υπό τών επαναστατών του Φράνκο κατοχημένης μεγαλειτέρας τών Βαλεαρίων νήσων, της Μαγιόρκας. Ο αετός της ένάερας βομβαρδισμένης της ώρας πόλεως ήρπην έιςαίτωρος καταστρεπτικός, δεδομένου ότι οι αεροπόροι έρριξαν έντάς βομβητάς διαστημάτος υπερεκτόν βόμβας μεγάλου διαμετρήματος. Μόλις έσημι-

ώθησαν τά επερχόμενα αεροπλάνα και έδόθη τό σημειόν του συγκεντρώσ πρὸς έιςοπιστην τών κατοίκων διά να καταφύγουν έις τά κατασκήνια βομβαρδισμοῦ. Έσπευσαν και οι μοναχοί του περιήμου γυναικείου μοναστηρίου του Σάν Τζερόνιμο να καταφύγουν έις τά προκοσμημένα πρὸς τούτο υπόγεια. Μία γραιία αδελφή, ή αδελφή Άμπρο, παραλυτική και κοφή, έλημονήθη έις τό καλὴ της όσου κατέκειτο. Τότε, αντίληφθείσα τό

πράγμα μία νεωτάτη (μόλις 22 ετών) κολόγρη, ή αδελφή Άντόνια ντά Σαγκράντο Κορράν Πιν ο Άλκαθιρ, έρριγεν από τό κατασκήνιον της και έπανήλθεν παρά τη κατακοιτή γραιία, την όποιαν ήρνήθη να εγκαταλείψει μόνη της. Μία βράδυ μετ' όλίγων έβρασις και τάς δύο, την αδελφήν Άλμαςρο και την ήρωικήν Άντόνιας, από τά έρείπια της μονής, δεν τάς άνέτασαν νεκράς οι στρατιώται.

Καπέλλα... «Καγκουλάρ»

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΙΑΣ ΤΩΝ «ΚΑΓΚΟΥΛΑΡ» ΠΟΛΙΣ ΜΙΝΤΙΝΕΤΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΕΠΕΦΑΝΙΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΥΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ, ΠΟΥ ΕΦΟΡΟΥΣΑΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ «ΚΑΓΚΟΥΛΑΡ».

ΤΟ ΞΕΝΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΚΑΛΛΟΝΗ ΕΙΝΑΙ... ΔΥΣΤΥΧΙΑ!

Το μικρό σκυλάκι της Ζάν Μαργά, άγριέοντας ξαφνικά προχέας, άόγκασε τό μάγουλο μιας νέας.

Γιά τό όποιο έκείνη έόγκη άπορήν να ζήσῃ έν άκατάμνηστο άποζημιώσι. Έγουν πολύ διότι να λένε πως άπό αιδούσι. Στή καρδιά του Σάβλου, μια λίτρα κρέατος στοιχίσε μόνο τρεις χιλιάδες δουκάτα. Τώρα μερικά γραιμάρια έπιδερμίδος άξίζουν όσο κι' ένας πύργος. 'Αυσιόμενος ή Ζαν είναι άδύνη.

Θα μού πουν πως ύπολογίζω άσχημα και γοηδονικά. Γιατί δεν πρέπει να εκτιμούμε την αξία μιας χασιτομένης φάτσας σήμωσαν με τό όσους της. Πώς πώς; Πρέπει να λυπηθούμε τους παρατηρητικούς, που τό δικαστήριο δεν θα παραλείψη να φωνάξῃ, άν τά έξουν σε ποιά όσα να στρίψουν τους ύπολογισμούς των. Μερικές έλαφρές πληγές είναι δραστή πάνω σ' ένα μάγουλο που ή μόδα έδρεε να υποστηρίξη τόσο καλά; Κι' ύστερα, άν οι πληγές ήταν σοβαρώτερες, τόν λόγον έχει ή λεγόμενη αιδούνη χειρουργική.

Και έρώμε τί θάλασσα κάνει! Άν έν τούτοις ήμουν ο δικηγόρος του μικρού σκυλακιού της κ. Μπακάν, θα έπυθον την τελευταία άποκαλή της παλιότητος μου. 'Θάλεγα: 'Κύριο δικαστάρι, έν τό σκυλί αυτό έόμισε την καλλονή της κυρίας πέσει να τό εύνημονή, γιατί ή καλλονή είναι ένα θάλασο όσο της φύσεως πρὸς την γυναίκα.

Οι όμοιες γυναίκες χάνονται πρὸς μπαίνουν στή ζωή έπυθισμένης με άσχημα φωνικά γράμματα. Νομίζω πως ή λήμψις των ματιών των, τό όρατο γράμμα των, τά κανονικά γαστρακτικότητά των θα τους έξασφαλίσουν πλούτη και όξα. Άλλά δεν ή' άσχημον να ίδουν πως αυτές οι όμοιες, οι πρωτοπόλες απ' τη φύσιν, δεν άγαπιούνται περισσότερο από τις άλλες, τις συνήθισμένες, τις άσχημότερες, τις «συντηρημένες» ή και τις άσχημες.

Η καλλονή δεν έδωχάρετι παρά μόνο τους ζωγράφους και τους γλύπτες, που έχουν άντικει από μοντέλλα. που άλλως τε δεν θάλασαν, άν δεν ήταν τόσες πολλές όμοιες, που να δέχονται να γύνονται.

Αλλά, κύριο δικαστάρι, ή δυστυχία θέλει άκαρίθως πρὸς μία όμοια γυναίκα, σνηθημένη να δέχεται επάνους γιά τή μύτη της, τό στόμα της, τό αυτί της, τά γόνατά της, να πιστεύῃ ότι δεν ή' άσχημ πιά όταν ένα απ' αυτά τά όργανα ύποστηρίξει κακία άπό δυστυχία ή άπό τό γένος. Παύμα που την έόμισε σε μία σκαινήν άνθρωπίνα και της έπυθόλασε κακά γράμματα. Καλλίτερο θάταν ένατό φορές γι' αυτή να μην έγη πρὸς κοινές γασές και μια «θετική» άσχημια. Γιατί τότε, όποιος ή' άπεράσει να την άγαπήσῃ θα την άπαρσῃ διακόνης, και ή άσχημια δεν ή' άνθρωπιάς πρὸς.

Έτσι, λοιπόν, κύριο δικαστάρι, άν χασιτοήσας άσχημ την άντιόνο μας, δικαιοσύνη απ' όλην εύχαριστήριον. Αλλά θα ζήσῃ τώρα να άσχημ με άλλους τόπους πρὸς με τά μικρές άείας και παρόδικα προτερήματα. Θα καλλιεργήσῃ τό πνεύμα της, θα πλουτίσῃ την καρδιά της με εύγενικά συναισθήματα, και θα διατηρήσῃ τούς θυμους της αινίως.

Κι' αυτό, με την ελπίδα, δέξῃ πολύ περισσότερο από ένα έκατομμύριο, ένα έκατομμύριο τόρα, στους δύσκολους και ρευστούς καιρούς που ζούμε....».

ΔΟΓΜΑΤΑ

SC TRANSIT...

Ο ΝΕΓΚΟΥΣ ΠΩΛΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΠΑΟΥΣΙΟΣ

Τόν τελευταίον καιρό, μια άγχυαία έιςε τό φόος της δημοσιότητας στις στήλες των λονδρέζικων έφημερίων. Η έξις:

«Καλείται στο Ντάβ (περίχωρα του Λονδίνου) έξοχική κατοικία εκ 16 δωματιών, 3 χάλια, λουτρού, δωματίου όπρεσιας και λοιπών χρειασιών, πολυτελεστάτη. 'Ωραι έπισκόμουν: 10 π. μ. — 4 μ. μ.».

Η τιμή δεν είναι μεγάλη, και όποιος τό πάρη θα κόμη μια έπικερδή έπιχείρησι. Άλλος τε άείζει και από άλλης άπόψεως τόν κόπον, γιατί τό σπίτι είναι το πρώην βασιλικόν των Βασιλέων, Λέοντος της φυλής του 'Ιουδα κτλ., κατέ Σελασί, αυτοκράτορος της Αίθιοπας.

Γιατί τά λέγονται περί άμύθητων θρησκαρών, συστακομιθέντων από τού Νεγκους κατά την φυγήν του από την Άντις 'Αμπέμα είναι άπώσταστα μύθοι και τίποτε περισσότερο. Ο άνθρωπος πήρε μαζί του βέβαια μερικά πράγματα και χρηματα, αλλά όχι τόσα όσα έπαιον.

Και τούτο, γιατί, όπως έόλως ο ίδιος στους έθνομιστογράφους, που έκπληκτοι έτρέψαν τό τον ρυθμόν γιαντι μωλοδόν τό σπίτι του, νόμισε πως θα ξαναγύριζε γρήγορα στή χώρα του.

Άλλά έσως έξω....

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙΚΙΛΙΑ

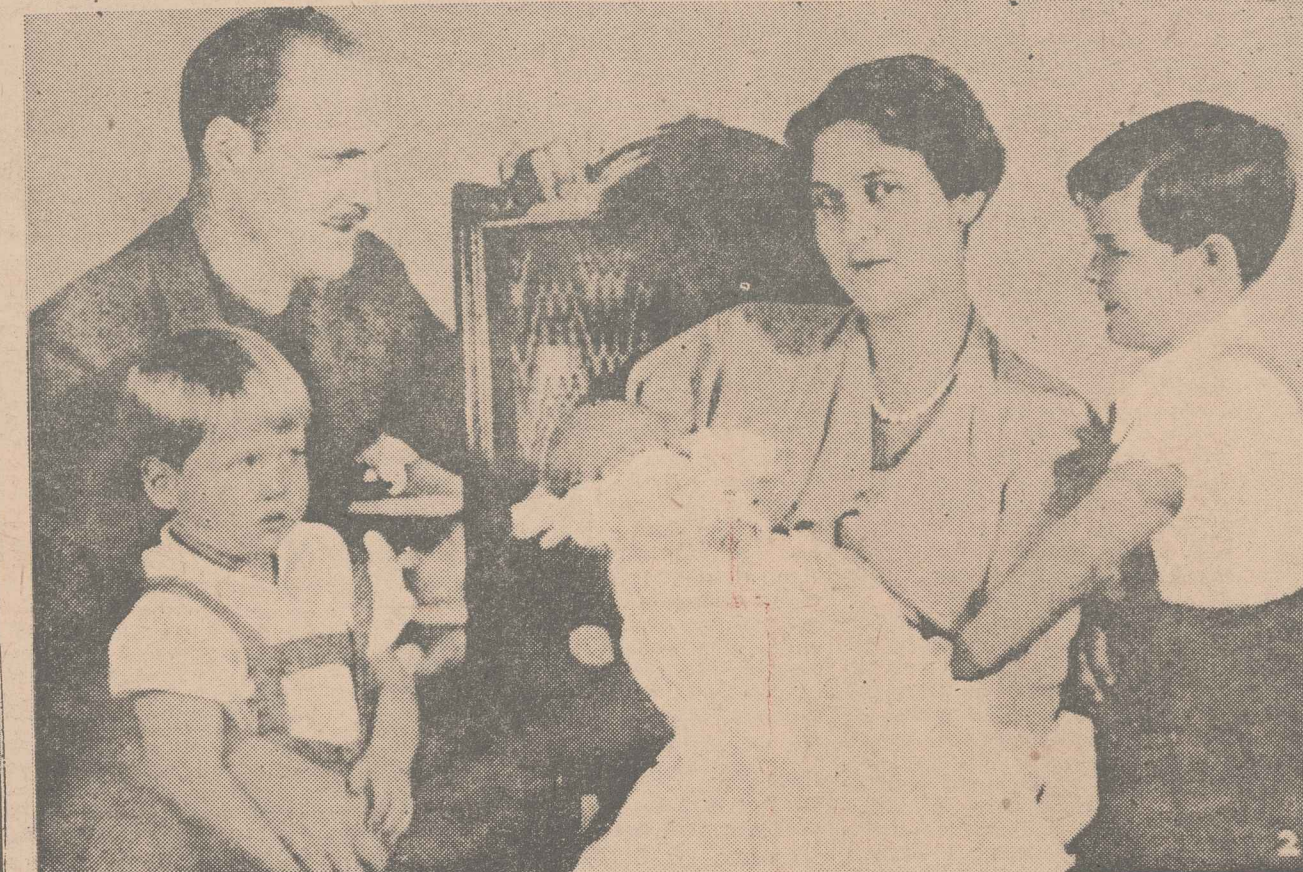

Η πριγκήπισσα Καικιλία με κλασικην Έλληνικην στολήν.

Μία από τις σπαρτακτικώτερες τραγωδίες εις την ιστορίαν της αεροπορίας συνέβη την παρελθούσαν εβδομάδα εις την 'Οστανδην. Ένα αεροπλάνον της γραμμής Μονγού-Λονδίνου προέκυρσε εν ώρα πυκνης διέγχεσις επί μιας υψηλής κορυφοβόρας και κατέπεσε φλεγόμενον. Και οι ένδεκα έπιβάται που έόρον τραγικόν θάνατον. Μεταξύ αυτών ήταν ολόκληρος ή Δουκική Οικογένεια της Έσσης, άποτελούμένη από τόν Δούκα της Έσσης, τόν σύζυγόν του πριγκήπισσαν Καικιλίαν της Έλλάδος (κόρην της Α.Β.Υ. του πριγκήπου Άνδρέου) τά δύο τέκνα των πριγκήπου Λουδοβίκου και Άλεξάνδρου, ηλικίας 6 και 4 ε-

τών, και την μητέρα του Δουκός. Η Δουκική Οικογένεια μετεβαίνει εις Λονδίνον εκ Φραγκφούρτης διά να παραστή εις τούς γάμους του αδελφού του πριγκήπου με την μίς Μάργκαρετ Κάμπελ Γκέντες, οι όποιοι έπρόκειτο να τελεσθού εις τας 20 Νοεμβρίου.

Έπί τώ θανάτῳ της πριγκήπισσης Καικιλίας και ολόκληρου της Δουκικής Οικογενείας έτελέσθη και εις Άθήνας έπισημόσυνος δέσις εις ήν παρέστῃσαν ή Α.Β.Υ. ο Διαδόχος Άντίβασιλεύς, ο κ. πρόθυπονργός μετά της κυρίας Μεταξά και άλλοι έπίσημοι.

Η πριγκήπισσα Καικιλία, ο σύζυγός της πριγκήψ της Έσσης, και τα τρία τέκνα των. Από όλην την οικογένειαν διεσώθη μόνον ο μικρότερος που ή πριγκήπισσα κρατεί στήν άγκυλιά της.

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Η ΜΙΣΣ ΚΙΡΜΠΥ ΓΚΡΗΝ ΚΑΙ Ο ΚΛΑΟΥΣΤΟΝ ΚΑΤΕΡΡΙΨΑΝ ΤΡΙΑ ΡΕΚΟΡ!..

ΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ φύλλο της «Γυναικάς» έγραψα διά την τολμηράν προσπάθειαν της νεαρής αεροπόρου Μπέττυ Κίρμπυ-Γκρήν, πληρώσῃ τούς πιστώτας της και να άνορ- κλαμύται. Είχα ως τη στιγμή έκείνη δύ-

έν τούτοις, όλοι οι ειδικοί θαυμάζουν πησας: τά ρεκόρ του Κλάουστον. Η Μίςς Γκρήν, έκτός απ' τη δέξιν, θα βιάσῃν έπει, όταν καταβαλόντας από τό κόπον, άσχετα, ώστε να αεροπλάνο, δεν ύπόρεα να κρατήσῃ τάς πτερυγίας της και να άνορ- κλαμύται. Είχα ως τη στιγμή έκείνη δύ-

που με τη συντροφία του αεροπόρου Κλάουστον, ξεκίνησαν γιά να καταρρίψουν τό ρεκόρ της άεροστάσεως Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου (Ν. Άφρικής) — Λονδίνου.

Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήτο ή κατάρριψις τριών ρεκόρ: Δηλαδή τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου, τό ρεκόρ Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου και τρίτον τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου.

Οι χρόνοι τούς όποιους έπέτυχον οι δύο διάσημοι αεροπόροι είναι:

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου: 1 ήμέρα, 21 ώρες και 2'.

Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 2 ήμέραι, 9 ώρες και 22'.

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 5 ήμέραι, 17 ώρες και 27'.

Τά ρεκόρ αυτά είναι τόσον περισσότερον άξιοσημείωτα, γιατί ή Μίςς Γκρήν δεν έβόησας καθόλου τόν Κλάουστον, λόγω τού περιορισμένου τών άεροναυτικών της γνώσεων.

Τό περίεργον είναι ότι ο Κλάουστον δεν φαίνεται τελείως ικανοποιημένος από την άπόδοσίν του, διότι είχε δώσει ραπεσό με την ύμνησίν του να προγευμασθή την Κυριακήν και δεν ήδυνήθη πρὸς να πάρῃ... τό τάξι μαζί της.

Έν τούτοις, όλοι οι ειδικοί θαυμάζουν πησας: τά ρεκόρ του Κλάουστον. Η Μίςς Γκρήν, έκτός απ' τη δέξιν, θα βιάσῃν έπει, όταν καταβαλόντας από τό κόπον, άσχετα, ώστε να αεροπλάνο, δεν ύπόρεα να κρατήσῃ τάς πτερυγίας της και να άνορ- κλαμύται. Είχα ως τη στιγμή έκείνη δύ-

που με τη συντροφία του αεροπόρου Κλάουστον, ξεκίνησαν γιά να καταρρίψουν τό ρεκόρ της άεροστάσεως Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου (Ν. Άφρικής) — Λονδίνου.

Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήτο ή κατάρριψις τριών ρεκόρ: Δηλαδή τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου, τό ρεκόρ Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου και τρίτον τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου.

Οι χρόνοι τούς όποιους έπέτυχον οι δύο διάσημοι αεροπόροι είναι:

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου: 1 ήμέρα, 21 ώρες και 2'.

Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 2 ήμέραι, 9 ώρες και 22'.

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 5 ήμέραι, 17 ώρες και 27'.

Τά ρεκόρ αυτά είναι τόσον περισσότερον άξιοσημείωτα, γιατί ή Μίςς Γκρήν δεν έβόησας καθόλου τόν Κλάουστον, λόγω τού περιορισμένου τών άεροναυτικών της γνώσεων.

Τό περίεργον είναι ότι ο Κλάουστον δεν φαίνεται τελείως ικανοποιημένος από την άπόδοσίν του, διότι είχε δώσει ραπεσό με την ύμνησίν του να προγευμασθή την Κυριακήν και δεν ήδυνήθη πρὸς να πάρῃ... τό τάξι μαζί της.

Έν τούτοις, όλοι οι ειδικοί θαυμάζουν πησας: τά ρεκόρ του Κλάουστον. Η Μίςς Γκρήν, έκτός απ' τη δέξιν, θα βιάσῃν έπει, όταν καταβαλόντας από τό κόπον, άσχετα, ώστε να αεροπλάνο, δεν ύπόρεα να κρατήσῃ τάς πτερυγίας της και να άνορ- κλαμύται. Είχα ως τη στιγμή έκείνη δύ-

που με τη συντροφία του αεροπόρου Κλάουστον, ξεκίνησαν γιά να καταρρίψουν τό ρεκόρ της άεροστάσεως Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου (Ν. Άφρικής) — Λονδίνου.

Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήτο ή κατάρριψις τριών ρεκόρ: Δηλαδή τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου, τό ρεκόρ Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου και τρίτον τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου.

Οι χρόνοι τούς όποιους έπέτυχον οι δύο διάσημοι αεροπόροι είναι:

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου: 1 ήμέρα, 21 ώρες και 2'.

Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 2 ήμέραι, 9 ώρες και 22'.

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 5 ήμέραι, 17 ώρες και 27'.

Τά ρεκόρ αυτά είναι τόσον περισσότερον άξιοσημείωτα, γιατί ή Μίςς Γκρήν δεν έβόησας καθόλου τόν Κλάουστον, λόγω τού περιορισμένου τών άεροναυτικών της γνώσεων.

Τό περίεργον είναι ότι ο Κλάουστον δεν φαίνεται τελείως ικανοποιημένος από την άπόδοσίν του, διότι είχε δώσει ραπεσό με την ύμνησίν του να προγευμασθή την Κυριακήν και δεν ήδυνήθη πρὸς να πάρῃ... τό τάξι μαζί της.

Έν τούτοις, όλοι οι ειδικοί θαυμάζουν πησας: τά ρεκόρ του Κλάουστον. Η Μίςς Γκρήν, έκτός απ' τη δέξιν, θα βιάσῃν έπει, όταν καταβαλόντας από τό κόπον, άσχετα, ώστε να αεροπλάνο, δεν ύπόρεα να κρατήσῃ τάς πτερυγίας της και να άνορ- κλαμύται. Είχα ως τη στιγμή έκείνη δύ-

που με τη συντροφία του αεροπόρου Κλάουστον, ξεκίνησαν γιά να καταρρίψουν τό ρεκόρ της άεροστάσεως Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου (Ν. Άφρικής) — Λονδίνου.

Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήτο ή κατάρριψις τριών ρεκόρ: Δηλαδή τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου, τό ρεκόρ Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου και τρίτον τό ρεκόρ Λονδίνου — Πόλεως Άκρωτηρίου — Λονδίνου.

Οι χρόνοι τούς όποιους έπέτυχον οι δύο διάσημοι αεροπόροι είναι:

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου: 1 ήμέρα, 21 ώρες και 2'.

Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 2 ήμέραι, 9 ώρες και 22'.

Λονδίνον — Πόλις Άκρωτηρίου — Λονδίνον: 5 ήμέραι, 17 ώρες και 27'.

Τά ρεκόρ αυτά είναι τόσον περισσότερον άξιοσημείωτα, γιατί ή Μίςς Γκρήν δεν έβόησας καθόλου τόν Κλάουστον, λόγω τού περιορισμένου τών άεροναυτικών της γνώσεων.

Τό περίεργον είναι ότι ο Κλάουστον δεν φαίνεται τελείως ικανοποιημένος από την άπόδοσίν του, διότι είχε δώσει ραπεσό με την ύμνησίν του να προγευμασθή την Κυριακήν και δεν ήδυνήθη πρὸς να πάρῃ... τό τάξι μαζί της.

Το αίνιγμα της γυναίκας

Του Ιατρού P. VACHET

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΝΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΚΚΡΙΣΕΩΝ

ΕΙΔΑΜΕ στο προηγούμενο δελτίο τις σοβαρές διαταραχές που μπορεί να φέρει στον οργανισμό η ανεπάρκεια των επινεφριδίων αδένων. Αντίθετα οι έχοντες υπερέκκριση των επινεφριδίων είναι τύποι ενεργητικοί, ακούραστοι, θυμωδείς και απότομοι.

Όταν κάνουν όρους σε δυνατή δύναμη από έχυλίσια επινεφριδίων, αργίζουν να γυμνάζονται μετ' αὐτοὺς και να ἀλλοτριώνονται. Ο αὐτοεπιχειρηματίας, ο οποίος το πρωί και ἑσπέραν, πηδάει το βράδυ σὺν γίγας, μισεί τὴν τεμπελιά, ἔστω καὶ τὴν στιγμιαία. Γιὰ τὰ αἰσθάνεται καλὰ πρέπει νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ βρίσκεται ἐν κινήσει.

Ἡ σκέψις, ἡ ἀνάγκη καὶ ἐν γένει ἡ καθιστική πνευματική ἐργασία τοῦ εἶναι ἀνυπόφορη. Ἐργατικός ὁ ἴδιος, ἀπαιτεῖ καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ ἐπερινοῦν τὰ ὅρια τῶν δυνάμεών του.

Ὁ ὕπνος τοῦ εἶναι ἐλαφρὸς καὶ ἀνυπνία. Τὴν ἐπικρίει εἶναι φρέσκος καὶ ἐτοιμὸς γιὰ ἐργασία.

Κατὰ περιόδους καταλαμβάνεται ἀπὸ κρίσεις θυμοῦ καὶ κακίας.

Τὰ ἐπινεφριδία εἶναι ἀδένες μυϊκοί, ἀδένες δυνάμεις καὶ σὺν τῇ ὑπερβολικῇ δυνάμει καὶ ἡ ἀνδρικότης ὡρισμένων γυναικῶν, φερίεται ἐκ ἐπινεφριδίων τῶν ἀδένων αὐτῶν. Οἱ συγνό-τερες ἐκδηλώσεις τῆς ὑπερεκκρίσεως αὐτῆς φανερώνονται μὲ μίαν ἀνώμαλη ἀνάπτυξιν, τοῦ μυϊκοῦ συστήματος, μὲ μίαν ἀσυνήθην ἀνάπτυξιν τῶν τριγῶν, σὲ εἶδος γένι καὶ μουστάκι καὶ σὲ ζῶνες στὰ γενετήσια ὄργανα, τὴν πλάτη κλπ.

Ἐάν συμβῇ αὐτὸ σὲ κανένα κοριτσάκι, βλέπει κανεὶς τὴν ὁρμήσιν τῆς λογικῆς τοῦ καὶ τῆς κρίσεως τοῦ. Οἱ μεγάλες γυναικες ἔχουν τὴν φωνὴν βαθεῖαν καὶ σοβαρὰ καὶ ἐπιδίδονται σὲ χειρωνακτικὰς ἐργασίας καὶ σὲ πολλὰ σπορ. Σὲ τέτοιον τύπον γυναικὸς δὲν εἶναι παράδοξον νὰ ἐκδηλωθῇ γενετήσιος διαπορρῆς, ἀνδροειδέα καὶ ἀνδρική νὰ ὑποτάσσωνται, νὰ διατάσσωνται ἄλλες λεπτές καὶ εὐδραστες γυναικες.

Ἀπὸ τοὺς σεξουαλικῶς ἀδένους οἱ παραθυρεοειδῆς, το θυμικὸν καὶ ἄλλοι ἔχουν λειτουργίας ποὺ δὲν μᾶς εἶναι ὁλόκληρα γνωστῆς.

Ἡ ἐκκρίσις τῶν παραθυρεοειδῶν, συντείνει στὴν συγκράτησιν τοῦ καλσίου, ἐντὸς τῶν ὁστέων.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ἀδένων αὐτῶν φέρει στὰ παιδιά μίαν ἀκαμψίαν τῶν μελῶν ἀνάλογη μ' αὐτὴν ποὺ φέρει ὁ τέτατος. Στους νέους γίνεται αἰτία νευρώσεων. Ἀπτερες εἶναι οἱ τέτοιον εἰδους περιπτώσεις ποὺ μὴ ἔτυχαν. Οὐμῶμα μίαν νέα ποὺ ἔπαυσε ἀπὸ βρογχίτιδος. Μόλις ὅμως ἐνεπαισθη, καταλόβαμε πὺς τῆς εἶχε γένει ὑπερβολικὴ θεραπεία καὶ πὺς τὴν προσεβλήθη ἀπὸ ἀνεπάρκεια τοῦ θυρεοειδῶς.

Κατελήφθη ἀπὸ ὑπὲρπαια καὶ ἀπάθεια. Ἐπίσης τὴν παρασιτάσθησαν καὶ ἄλλα περίεργα φαινόμενα: σπασμοί, νευρικά τίκ. Τὰ δόντια τῆς ἀργίαν νὰ γυροῦν, πράγμα ποὺ ἀπέδειξε πὺς εἶχε ἀνεπάρκεια καλσίου. Ἡ θεραπεία τοῦ θυρεοειδῶς ἐξάλειψε βέβαια τὴν ἀπάθεια, τὴν ὑπὲρπαια, ἀλλ' ὅμως καὶ τοὺς σπασμούς. Τότε τῆς γένει νέα θεραπεία τῶν παραθυρεοειδῶν καὶ τὰ τελευταία συμπτώματα ἐξέλειπον.

Ὅσο γιὰ τὸν ἐπίσης σεξουαλικὸν ἀδέναν τῆς ἐπιφύσεως, τὸν ὅποιον ὁ Ντε-κάρ ἀνέκαψε ἐξ ὅρας τῆς ψυχῆς, φαίνεται πὺς ἀντιθέτως εἶναι ὁ ἀδὴν, ὁ κατ' ἐξοχὴν ὠσμωτικός, γιὰ αὐτὸ βοηθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σεξουαλικῶν ὀργάνων. Ἐνέσεις συνεχεῖς ἀπὸ ἐκχυλίσια τοῦ ἀδένου αὐτοῦ σὲ νεαροὺς ὁργανισμοὺς ἐπιφέρουν πρόωρη σεξουαλικὴ διέθεσις.

Θὰ σὰς μιλήσω σὲ ἄλλο κεφάλαιο γιὰ τὴν μεγάλῃ ἐπιρροὴν ποὺ οἱ γενετήσιοι ἀδένες προκαλοῦν στὴν ψυχικὴ κατάρτισις τῆς γυναίκας.

Μία ὁμῶς καὶ εἰδοίμε ἐξ ἐδῶ τῆς κοινῆς ἐκδηλώσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἐκκρίσεων σὲ ἄνδρες καὶ γυναικες, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴν ἐπίδρασιν ποὺ ἐξασκοῦν ἐπάνω στὰ νεῦρα. Οἱ ἐσωτερικῶς ἐκκρίσεις προκαλοῦν τὸν ἐρεθισμὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ μὲ τὴν σειρὰ τὸν πάλι το νευρικό σύστημα προκαλεῖ τῆς ἐσωτερικῶς ἐκκρίσεις, βοηθώντας ἐπὶ τὴν εἰσοδο μίαν ποσότητα τῶν ἐκκρίσεων μέσα στὸ αἷμα.

Τὸ νευρικό σύστημα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα σύνολο γαγγλίων καὶ νευρῶν ποὺ κανονίζουν τὴν λειτουργία τῶν σπλάγγνων: ἐντέρων, καρδίας, πνευμόνων, μυῶν, παχέως ἐντέρου κλπ. Μὲ μίαν λέξι εἶναι τὸ νευρικό σύστημα τῶν ὁργανικῶν λειτουργιῶν ποὺ εἶναι ἀπολλυγμένο ἀπὸ τὴν θέλησιν μας.

Τὸ ἴδιο αὐτὸ σύστημα χωρίζεται σὲ δύο διαίρεσεις: σὲ συμπαθητικὴ καὶ σὲ παρασυμπαθητικὴ. Τὰ δύο αὐτὰ εἶναι ἀντίθετα κατὰ τοῦτο: τὸ ἓνα εἶναι ἐνθουσιαστικὸν καὶ τὸ ἄλλο στασιαστικόν. Τὰ δύο αὐτὰ συστήματα πρέπει νὰ βρίσκωνται σὲ ἰσορροπία, ἀλλοιῶς παρουσιάζονται διάφορες ἐκδηλώσεις. Οἱ ἔχοντες ἀνωμαλίαν τοῦ πρώτου παθαίνουν ἐξοφθαλμίας, ταχυκαρμίες, ἀνεπάρκεια πίεσις, ζῆρὸ δέρμα, κρυάδες, κακὴ χώνευσις, διάρροιας κλπ.

Τράβη πολλὴ καὶ ὁμῶς μένον ἀδύνατον. Συχνὰ παθαίνουν κρίσεις καὶ ἀπαισι. Νευρικά οἱ τύποι αὗτοι εἶναι ἐνεργητικοὶ καὶ ἀνήσυχτοι. Ἀλλὰζοῦν καταστάσεις καὶ εἶναι σὲ ὅλα τους ὑπερβολικοί. Θυμῶνουν, γεννηνοῦν, μιλῶν βίαια καὶ ἀδικα καὶ μετανοῶν ἀμέσως. Πολλὴ εὐαίσθησις, αἰσθάνονται μὲ τὸ παραμικρὸ ἔναν κοῖπον σὲ λαμό. Θέλουν νὰ μιλήσουν, δι-σταστοῦν καὶ τέλος ἀργίουν καὶ σταματοῦν μὲ δυσκολία. Ἐάν προκίται γιὰ ἄνδρα λέμε πὺς εἶναι κακὸ χαρακτήρα. Ἐάν εἶναι γυναίκα τὴν χαρακτηρίζομε ἀνυπόφορη.

Ἐκείναι ποὺ ἔχουν διαταραξίς τοῦ δευτέρου συστήματος, ἔχουν βραδύ-παλμύαν, ἰδρώτων εὐκόλα. Ἡ ἀναπνοή τους εἶναι κοιτὴ, ἡ γένεσις ἀνώμαλος καὶ μὲ τάσεις ἐμῆτον. Ἡ πίσις τους εἶναι χαμηλὴ. Τὰ γέρια καὶ τὰ πόδια εἶναι κρύα καὶ παθαίνουν κρυοπαγήματα. Δὲν εἶναι σπάνιον νὰ πάσχουν ἀπὸ χρόνια δυσκολιότητα, δυσπεία, ἐντερίτιδα, ὀρθική, ἀσθμα καὶ ἔχουν δέρμα μὲ σπείρακια. Παθαίνουν εὐκόλα. Διανοητικά οἱ ἄνθρωποι αὗτοι εἶναι κουρασμένοι, ἀναποφάσιστοι, εὐαίσθητοι. Κλαίει εὐκόλα καὶ ἔχουν μαύρες ιδέες. Εἶναι ἀπασι-σιδόχοι καὶ φοβοῦνται ὅλες τῆς ἀρρώστειας. Πολλὸ λίγο ἀντέχουν στὴν κόπωση καὶ στὶς κακουχίας. Ἐχουν ἄγλες καὶ σὰν νὰ εἶναι ἄδειο τὸ κεφάλι τους.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

«Μάθετε ν' ἀγαπᾶτε»

Του Ἀκαδημαϊκοῦ ABEL BONNARD

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ θέλουν πάντοτε νὰ τῆς προσέχουν. Ποτὲ δὲν συγχωροῦν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἔμπορε νὰ τοὺς ἐπιβλήθῃ καὶ δὲν τὸ ἔκανε. Παρ' ὅλο ποὺ πάντοτε παραποινοῦνται γιὰ τὴν τυραννίαν, ὥστόσο θέλουν νὰ τῆς προσέχουν καὶ νὰ τῆς ὀδηγοῦν, γιὰτὶ φοβοῦνται τὴν ἀδυναμία τους.

Βλέπουν στὴν ἀνδρική ἐπιείκεια μίαν περιφρόνησιν γιὰ τὴν ἀξία τους. Γι' αὐτὸ ποτὲ δὲν τῆς ἱκανοποιεῖ ὁ ἄνδρας ποὺ τοὺς ὑποτάσσεται καὶ περιμένει, τῆς διαταγῆς τους. Ὁ γυναικὲς ὅμως δὲν εἶναι ἐνὸς μίον ἔθους. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τοὺς μιλά κανεὶς σύμφωνα μὲ δὲ εἶναι ἡ μὲ δὲ νομίζουν πὺς εἶναι. Ποτὲ δὲν θὰ ἐπιτρέσωμε τὴν ἀλήθειαν τους φῶσι, ἐάν δὲν ἀρχίσωμε ἀπὸ τὴν ψευτίαν ἰδία ποὺ ἔχουν γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους. Ἐάν θελήσωμε ν' ἀρχίσωμε ἀπὸ αὐτοῦ, χάνομε τὸ παιχνίδι μὴ γιὰ πάντα. Οἱ γυναικες θέλουν νὰ τῆς παίρνῃ κανεὶς πάντοτε στὰ σοβαρά. Εἶναι ἀκριβὲς ἡ ἰδία ψυχολογία τοῦ παιδίου: θέλει νὰ τὸ μεταχειρίζεται κανεὶς σὰν μεγάλο πρόσωπον.

Ἄκουα κ' ἂν αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκη νὰ τῆς δείξωμε κάποια ἐπιείκεια, αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι καλυμμένη.

Ἐάν ἦσαν γυναικες ποὺ τῆς ἐνδιαφέρει τὸ παρὸν, χωρὶς νὰ ἀγκαλιόμαστε γιὰ τὸ παρὸν. Ὑπάρχουν καὶ γυναικες ποὺ ἔχουν ὑπερβολικὴν ἀσφάλειαν: τῆς ἄγγιξες μὲ τὸ νεαρότερον βλ. μίαν, αἰσιπρῆς, γι' αὐτὸ καὶ πὺς δυνατὲς καὶ συγκεντρωμένες στὸν ἑαυτὰ, τῆς Ρωσοῖδες μὲ τὸ ὑπερκο σῶμα καὶ τὴν ὥρασι ψυχῇ, ποὺ ἔχουν τὴν ἰδία καὶ στὰ δὲ εὐλογίσιαν, τῆς Βιεννῆς τραφερές, γλαστὲς καὶ αἰσθητικῆς. Ἐτοί οἱ πρωτοεῖς ποὺ καννίζουν σὸν ὄρατον τῆς Εὐρώπης μὲ τῆς ἐκκλησίας, τὰ μουσικά καὶ τῆς μῆδης τῶν κυρίων τους, καὶ μίαν εἶναι σὰν ἄνδρες ποὺ γιὰ μὲν τοὺς ἐκλεκτοὶ εἶναι οἱ γυναικες τους...

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἰδιοφυία ἐνὸς ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνίας ποὺ παιχιδίζει μέσα στῆς γυναικες. Ἡ ψυχὴ καὶ τῆς πὺς πολιτισμένης κοινωνίας καθρεφτίζεται μ' αὐτὴν σ' αὐτῆς καὶ μέσα στῆς ἐργασίας τῆς ραπτικής τῶν Παρισίων ποὺ ράβουν τὰ ὄρατα ἐκείνα φοιτηταί, εἶναι βέβαιος πὺς κρύβεται ἡ ἀπὸ τῆς ἰδίας γυναικα γιὰ νὰ τὰ φορέσῃ. Ἐτοί ἔν τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἡ κοινωνικὴ διαφορά εἶναι ἀρκετὰ αἰσθητὴ, στῆς γυναικες δὲν παίζει ρόλο καὶ πολλὰς φορὲς βλέπομε διαφορεῖς νὰ ἐγκαταλείπουν μίαν φτωγογενετήν γιὰ νὰ γίνουν βασιλισσὲς στὰ ὠρατέρτα παλάτια. Ἐνὶ εἶναι σπάνιον ἓνας νέος νὰ ἀρνηθῇ μὲ τὸν γάμον, εἶναι φοινικιστὸς γιὰ μίαν νέα εἰσοδικὸν οἰκονομικήν ἢ κοινωνικήν τάξεως κ' ἂν εἶναι, φτάνει νὰ εἶναι ὠραία.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Εἰς Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ἄνδρυν. Δὲν πρέπει νὰ τῆς βλέπῃ κανεὶς ὅτε ἀπομονωμένη, ὅτε τελειωμένη. Ἀκριβὲς ἡ μεγαλόπρεπη ἀδυναμία τοῦ. ἔγκειται, στὸ ὅτι δὲν μποροῦν νὰ αἰσθάνωνται συμπληρωμένοι τὸν ἑαυτὸ τους μόνες καὶ προστρέχουν στὸν ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅμως σὺν συμπλήρωμα τῆς ζωῆς τους. Βέβαια ὁ ἄνδρας χωρὶς ἑρωτὰ εἶναι γιὰ λῆθη, σὴμφορὸν, ἀλλὰ κατὰ βάθος δὲν ἔχει καὶ τὴν ἰσχυρίαν, ὁ ἄνδρας ὑπάρχει καὶ δι-μοιργεῖ καὶ χωρὶς αὐτὸν. Ἡ γυναικα ὅ-μως ποὺ δὲν ἔχει εὐτυχίαν δὲν ὑπὲρρε καθόλου. Ἡ πρώτη μεγάλῃ γοητεία ποὺ μᾶς προσφέρουν οἱ γυναικες, εἶναι ἡ ἐλ-κόμα τῆς ζωῆς ποὺ μᾶς δίδουν: γινόμενες ἓνα μᾶς μᾶς, μᾶς κάνουν νὰ ζῶμε μίαν δευτέρην ζωὴν. Καὶ μᾶς τραβοῦν καὶ μᾶς θέλουν περισσότερο ἀπ' ὅτι τὸ ἄριστον κλεισθὺν παρὰ ἀπὸ τὸ θετικόν. Ἡ καλλιτε-ρη ἐκδηλώσει, ποὺ ἓνας ἄνδρας εἶναι νὰ κῶν στὴν γυναικα, εἶναι νὰ τὴν κῶν νὰ βρῇ τὸν ἑαυτὸ τῆς. Κάθε ἔθνος ὀφείλει νὰ δῇ προσωποποιημένον τὸν ἑαυτὸ τοῦ σὲ μι-κροῦς μεγάλους ἄνδρας καὶ ἑμᾶς ἡ ὑ-παρξίς τοῦ καὶ ἡ δυναμικότητά του εἶναι ἀσφορισμένη σὲ ὅλες τῆς γυναικες. Οἱ γυναικες κάθε χώρας εἶναι ἡ κινούμενη πό-η τῆς... Πρέπει νὰ τῆς δῇ κανεὶς ἕνα γὰ νὰ τὸ αἰσθάνῃ αὐτὸ: τῆς Ἀγγλίδες μὲ τὸ νεαρότερον βλ. μίαν, αἰσιπρῆς, γι' αὐτὸ καὶ πὺς δυνατὲς καὶ συγκεντρωμένες στὸν ἑαυτὰ, τῆς Ρωσοῖδες μὲ τὸ ὑπερκο σῶμα καὶ τὴν ὥρασι ψυχῇ, ποὺ ἔχουν τὴν ἰδία καὶ στὰ δὲ εὐλογίσιαν, τῆς Βιεννῆς τραφερές, γλαστὲς καὶ αἰσθητικῆς. Ἐτοί οἱ πρωτοεῖς ποὺ καννίζουν σὸν ὄρατον τῆς Εὐρώπης μὲ τῆς ἐκκλησίας, τὰ μουσικά καὶ τῆς μῆδης τῶν κυρίων τους, καὶ μίαν εἶναι σὰν ἄνδρες ποὺ γιὰ μὲν τοὺς ἐκλεκτοὶ εἶναι οἱ γυναικες τους...

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἰδιοφυία ἐνὸς ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνίας ποὺ παιχιδίζει μέσα στῆς γυναικες. Ἡ ψυχὴ καὶ τῆς πὺς πολιτισμένης κοινωνίας καθρεφτίζεται μ' αὐτὴν σ' αὐτῆς καὶ μέσα στῆς ἐργασίας τῆς ραπτικής τῶν Παρισίων ποὺ ράβουν τὰ ὄρατα ἐκείνα φοιτηταί, εἶναι βέβαιος πὺς κρύβεται ἡ ἀπὸ τῆς ἰδίας γυναικα γιὰ νὰ τὰ φορέσῃ. Ἐτοί ἔν τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἡ κοινωνικὴ διαφορά εἶναι ἀρκετὰ αἰσθητὴ, στῆς γυναικες δὲν παίζει ρόλο καὶ πολλὰς φορὲς βλέπομε διαφορεῖς νὰ ἐγκαταλείπουν μίαν φτωγογενετήν γιὰ νὰ γίνουν βασιλισσὲς στὰ ὠρατέρτα παλάτια. Ἐνὶ εἶναι σπάνιον

ΚΑΤΕΝΙΚΗΘΗΤΟΓΗΡΑΣΤΟΥΔΕΡΜΑΤΟΣ

'Η θεραπεία με όρμόνες άληθινό νέο «Βορονώφ»

ΤΙ ΛΕΕΙ Ο ΙΑΤΡΟΣ ΖΑΝ ΩΝΤΙ

[Δεν είναι καθόλου υπερβολικό να πη κανείς πως το δέρμα είναι η μισή ομορφιά της γυναίκας. Επάνω σ' αυτό εκδηλώνεται και η πιο μικρή παραχρή της υγείας, επάνω σ' αυτό ο χρόνος βάζει την άδυσωπτη σφραγίδα του: τὰ γηραιά.]

Γι' αυτό από άφημένους χρόνια μάγου και μάγουλας βάρθηκαν ν' αντισταθούν τα μυστικά της διατηρησιμότητας. Σήμερα η περιποίηση του δέρματος και η εξέταση των αιτίων που προκαλούν την χαλάρωσή του και τις ασθένειές του έγινε ουσιαστική και ειδική επιστήμη. Ο Ιατρός Ζαν Ωντί, ειδικός και σημερινός δερματολόγος, θα μας δώσει τις τελευταίες απόψεις και συμβουλές της επιστήμης.]

ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ, για να θεραπεύσουν ένα δέρμα μαρομένο, προσέτρεξαν στά συστατικά εκείνα άκριβώς που του έλειπαν. Και κυρίως έκαναν γρήσι και κατάρχησι μάλιστα των λιπαρών ουσιών που αποτελούν την βάση κάθε καλλυντικής κρέμας. Μέχρι πρό όλίγων άκόμη έτών δύο ήταν τα κύρια στοιχεία της συνθέσεως κάθε κρέμας: τὰ κοδύτερα: στοιχία: η βαζελίνη, γλυκερίνη, στεατίνη, παραφινέλαιο. Και τὰ «θρεπτικά» στοιχεία: λανολίνη, κερί από μέλισσες, τὸ άσπρο της φάλασσας και τὸ άμυγδαλέλαιον.

Σήμερα όμως οι γημικοί βρήκαν άλλα είδη, με βάσι τὰ ζωικά έγκυλίσματα που ένεργοποιούν και ζωντανεύουν τὸ δέρμα.

Χάρης σέ δύο μεγάλους σοφούς, τὸν Μετονικόφ και τὸν Καρέλ, οι όποιοι έμελέτησαν τὸν μηχανισμό της θρέψεως του δέρματος και κατένεύσαν ποιές όλες μπορούν να τὸ αναζωογονήσουν, μπορούμε σήμερα να μεταχειρισθούμε την όρροθεραπεία στην πάλη κατά του γήρατος της επιδερμίδος.

Ο Καρέλ απέδειξε πως ένα κομμάτι επιδερμίδος, παρμένο επάνω από ζωντανό μέλος μπορεί να διατηρηθή και να αζήση τὰ κύτταρά του και έξω από τὸ σώμα, όταν του ρίξει κανείς επάνω έγκύλισμα έμβριου. Άλλά περίεργο φαινόμενο, ενώ τὸ έγκύλισμα έμβριου προκαλεί μια τέτοια ανάπτυξη, τὸ έγκύλισμα νεανικών ιστών φέρνει άπλως μια ανάπτυξη σέ όγκο των ήδη υπαρχόντων κυττάρων, τὸ δέ έγκύλισμα γεροντικών ιστών, αντί να φέρνει αύξησι, επενεργεί ως δηλητήριο και θανατώνει τὸ δέρμα. Υπάρχουν σήμερα «νεανικοί όρροι» οι όποιοι ζωντανεύουν τὸ δέρμα και τούς Ιστούς. Εάν μάλιστα, και τζών από τὸ όποιοι παίρνονται οι όρροι, έχει υποβληθεί σέ θεραπεία, ή όποια συνίσταται σέ όρρους γεροντικούς, τότε ή ζωογόνος δύναμις του αύξάνει. Ο όρρος που δίνει τὸ νέο αυτό ζών τὸ έμβολισμένο κατά του γήρατος από αίμα γέρικων ζώων, λέγεται «όρρος άναζωογνήσεως».

'Η ύλη εκείνη που προκαλεί την άναζωογνήση του δέρματος, είναι κυρίως Ιατος.

τα λευκά αιμοσφαίρια και οι ένδοκρικοί αδένες των οποίων παύει ή ενεργειά.

Δόκτωρ ΖΑΝ ΩΝΤΙ

γη θαυμαστά άποτελέσματα. Σήμερα κατορθώνουν να τρέφουν τὸ δέρμα και άκόμα σέ μέρη πληγωμένα, με την μέθοδο αυτήν.

Διὸ μέθοδοι όρροθεραπείας του δέρματος υπάρχουν: ή επίθεμα τοπικό, ή με φάρμακα έσωτερικά. Και οι δύο μέθοδοι εφαρμόζονται. Τα έσωτερικά φάρμακα δίνουν σὸ αίμα τὰ συστατικά εκείνα που τρέφουν τὸ δέρμα. Κυρίως σάν έσωτερικά φάρμακα δίνουν έγκυλίσματα αδένων γιατί με τὸ γήρασι έσωτερικοί αδένες παύουν να εκκρίνουν και γι' αυτό άκριβώς τὸ δέρμα ζαρώνει. 'Η έξωτερική θεραπεία συνίσταται σὸ να βάζη κανείς επάνω σὸ δέρμα προϊόντα όρροθεραπείας που θα ποτίσουν τούς Ιστούς. Τὸ πότισμα αυτό για να γίνει όσο τὸ δυνατόν καλλίτερο, δίνουν σὸ προϊόν την μορφή λιπαρής κρέμας. Δεν μπορεί να πη κανείς ποιά από τὰς δύο μεθόδους είναι ή καλλίτερα. Μάλλον ή μία συμπληρώνει την άλλη.

Μετά απ' αυτά, δεν μπορεί πιά κανείς να Ισχυρισθί, ότι ή πλαστικότητα του δέρματος όφειλεται στην χαλάρωσι των μυών. Βεβαίως οι μύς επηρεάζουν πολύ και συντείνουν σὸ να είναι ταυτωμένο ένα δέρμα, αλλά όχι και άπολύτως. Κυρίως τὸ ταυτωμένο δέρμα εξαρτάται από τούς Ιστούς των κάτω του δέρματος κυττάρων. Τὸ δέρμα είναι κι' αυτό ένας άδην «δισταλτικός», ό όποιος παίζει σπουδαιότατο ρόλο σὸν όργανισμό. Λογικό είναι κάθε πάθησίς του, να δείχνη πάθησι όλου τὸυ άδενικού συστήματος.

Όλα αυτά τὰ ζωογόνα έγκυλίσματα των όρμονων δεν μπορούν να κάνουν τίποτα εάν έχετε άλλες έστίες δηλητηριάσεως, τοξίνες σὸ έντερα, δυσκοιλίη κλπ. Άκόμη πρέπει να εξερετε πως ένα δέρμα δεν ζωογονείται σιμνιμαία. Τα νέα κύτταρα δεν γίνονται ποτέ μέσα σέ μια μέρα: Χρειάζονται πολλές έβδομάδες.

Έως σήμερα ή αίσθητική δεν μετεχειρίζετο παρά έμπειρικά μεθόδους. Σήμερα ή όρροθεραπεία άνεστατώνει τὰ παραδεσμεγμένα και μπορούμε να ποίμε πως μια νέα αίσθητική έπισημή γεννιέται.

'Η όρροθεραπεία αυτή του σεμματος άρχισε ήδη να εφαρμόζεται και να δισιμνιμαία.

'Ακόμη και τὸν χειμῶνα παίρνετε χυμούς φρούτων

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ J. RODIN

ΕΝΑΣ άπ' όσους ένθουσιασμός έχει καταλάβει τὸν κόσμο απ' άχρει έως άκρη για τούς χυμούς των φρούτων. Για πρώτη φορά ή μόδα συμβαδίζει τόσο κοντά με την υγιεινή. Ο γλυκός χυμός των φρέσκων φρούτων, είναι πράγματι ένας ζωντανός όρρος που παρασκευάζεται μέσα σὸ δένδρο με την συνεργασία των συνδυασμένων φυσικών δυνάμεων της γης και του ήλιου. Χάρης στην ποσότητα ζαχαρώσεως που περιέχουν είναι ή πιο ενεργητική τροφή, ή πιο εύκολοχώνευτη, τέλεια άκόμη και για τούς πιο λεπτούς όργανισμούς. Οι χυμοί που για τούς υγιείς είναι μια τροφή τόσο άφύνη, έχει κατακτήσει και ή μόνη διεξόδος των άσθενών που δτι κι' άν έχουν μπορούν να τούς χωνέψουν.

Έκτός από τις βιταμίνες τις όποιες περιέχουν, χάρης σὸ διάφορα και ποικίλα μεταλλικά άλατα, οι χυμοί είναι διουρητικοί και καθαρτικοί. Κράτουν την πρώτη θέσι σάν άπολυμαντικά των έντέρων και σήμερα ή παθολογία πιστεύει πως συντείνουν πολύ και στην θεραπεία του ήπατος.

Επίσης συντείνουν σέ όλους όσους κάνουν άσπτηρή διαίτα γαλακτοτροφής κλπ. γιατί χωρίς να βαραίνουν τὸ στομάχι και να παρενοχλούν τὸν όργανισμό, διατηρούν την ζωτικότητα του άσθενούς. Άφινά πιά τὸ πόσο σήμερα οι χυμοί φρούτων άποτε-

λούν την βάση της τροφής όσων θέλουν να γίνουν άλκαλικοί (τὰ όργανικά άλατα άποβάλλονται και πως ή αίσθητική δεν άνα-Ικρυντίθενται, τὰ ξανά άποβάλλονται σέ καυσί).

Σήμερα στην Εύρώπη και στην 'Αμερική, τὸ φυσικότερο ποτὸ που ζητείται σὸ πόσις καφεΐνα είναι π. χ. ό χυμός της ντομάτας. Ο χυμός των πεπονών δεν διεθόθη άκόμη άν και λένε πως είναι δτι πρέπει για την θεραπεία της ήπατικής άνεπαρκείας. 'Η γκάμα των χυμών των φρούτων είναι άρκετά εκτεταμένη, ώστε να μπορείτε ν' άρχίσετε ήδη από σήμερα την φρο υποτεραπεία σας με τούς χυμούς που προτι-

μιτε. Τὸ ζωντανό και όφελιμο αυτό ποτὸ άς δώδεκ τον μεγαλύτερο έχθρο της υγείας και της όμορφιάς σας: τὸ οινόπνευμα.

ΧΥΜΟΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΤΕ

Χυμός σταφυλίδων: Πλούσιος σέ βιταμίνες C και B. Διουρητικός. Κατὰ τὸν άρθριτισμό. Έκτακτος για τὸ δέρμα και κατά των τοξινών.

Χυμός κερασιδων: 'Ενδεδυκται κατά τὸν άρθριτισμό και της παχυσαρκίας. Καταπολεμεί την δυσκοιλίη.

Χυμός φράουλας: Τονωτικός. Καταπολεμεί τούς ρευματισμούς και δίνει κάλσιου σὸν όργανισμό.

Χυμός άνανά: 'Εξαιρετικά πλούσιος σέ ζάχαρι. 'Εξαιρετικά όφελιμος για όσους έχουν πέτρα σὸ νεφρό.

Χυμός πορτοκαλίδων: Πλούσιώτατος σέ βιταμίνες C. A. και B. Φέρνει μια Ισσορροπία σὸς τροφές. Δροσίζει τὸ αίμα.

Χυμός μήλων: Πλούσιος σέ βιταμίνες C και B. Θεωμάσια τροφή για τούς πάσχοντες από γαστροεντερικά.

Χυμός ντομάτας: Πλούσιος σέ βιταμίνες A, τις βιταμίνες που διατηρούν φρέσκο τὸ δέρμα. Περιέχει επίσης βιταμίνες B και C.

Χυμός φραμπούζας: Πλούσιος σέ ζάχαρι και σέ πεπτικές ούσεις.

ΤΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΣΕΞ - ΑΠΗΛΑ

Τὰ μυστικά της ὡμορφιάς της Τζιν Χάρλοου

Γ.
ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ τὸ άποκαλυπτικό κομμάτι της μίς Χάρλοου μας λέγει πως θα άποκτήσουμε προσωπική χάρη.

Προσπαθήτε να καλλιεργήσετε τις χαμηλές νότες της φωνής. 'Η γυναικεία φωνή έλκύει όσον και ή όμορφιά τὸν προσώπου. Θεωμάσια άσπτη για να καλλιεργήσετε τη φωνή σας, είναι να διαβάσετε δυνατά, γλυκά και σιγά, προφέροντας προσεκτικά όλες τις λέξεις.

Να κοιμάσθε ανέχεια δώδεκα ώρες τουλάχιστον μια φορά την έβδομάδα. Αυτό σάς επιτρέπει να άντιμετωπίζετε έξη ξενοχτία. Να χρησιμοποιήτε ένα βράδυ της έβδομάδας γι' αυτή την συνήθεια και να μην την χαλάτε για κανένα λόγο. Δέκα λεπτά ύπνου πριν να πάτε σέ μια έσπηση σάς δίνουν ζωτικότητα και ενεργητικότητα.

Να μην λεπτολογήτε για τις μικρές ένοχλήσεις της ζωής, οι όποιες δεν μπορεί παρά να έχουν μια κακή επίδρασι στην εμφάνισι και σὸν χαρακτήρα σας. Άποκτήστε την συνήθεια να χαμογέλατε. 'Η έκφρασι γίνεται πιο χαρούμενη, τὸ πνεύμα πιο άπληλαχνό και πιο ζωηρό. Γενικά ή όψη σας κερίζει σέ χάρη και σέ έλευστικότητα.

Τις μέρες που είσθε βαρύνουσες και μελαγχολικές να φορήτε την πιο εύθυμη τουαλέττα σας, έτσι ή ζωή θα σας φαίνη άμείως με άλλη όψη. 'Εκλέγετε τις τουαλέτες για να επιτυγχάνετε την έπιθυμητή πνευματική κατάρτασι. Άναζητήτε τὰ χρώματα, τὰ όποια σάς πηγαίνουν καλλίγια να μανθάνετε

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὸ βάρος της καρδιάς μας είναι περίπου 75 γράμματα. Τὸ μέγεθος της είναι πάλι 100 με την σφίγγη γροάέ μας.
■ Ένας άστρος ζι χωρίς να φά 28 ήμερες.
■ Ένας κόνδρος —είδος άστρου της 'Αστίας— ζι 46 ήμερες χωρίς να φά.
■ Πολλά κομμάτια που τὸ νομίζουμε κοκκάκια είναι κατασκευασμένα από ...πατάτες. Όταν βράσουν πατάτες και ρίξουν σὸ χυλό τους μερικά άλά, έχουμε σὸ διαβόει μας μια ύλη σκληρή σαν πέτρα.

■ Όταν τὸ στρείδι είναι δεκαπέντε ήμερών, τὸ μέγεθος που δεν είναι μεγαλύτερο από τὸ κεφάλι μιας κορίτσας. Τὸ στρείδι που πρώτα είναι τοιλάχιστον τεσσάρων χρονών.

■ 'Η Κωνσά 'Ακτι έλάγει κάθε χρόνο άνθ άξιας 20 εκατομμύριον χρυσών φράγκων. 'Η Άγία μήλον, πληρώνει για άνθ κάθε χρόνο 60 εκατομμύρια δολάρια.

■ 'Η Βενετία είναι κτισμένη επάνω σέ 118 νησάκια. Τὸ Άμορτονιμ έστιν σέ 100 νησάκια και τὸ Γίνε έπάνω σέ 26 νησάκια.

■ Άν έξαρτα άπεθρανώνονταν οι άκατοί, για να γεμίσουν οι ποταμοί της γής τις κοίτες τους, θα χρειαζόντουσαν 35 χιλιάδες χρόνια.

τερα και έπιμννετε σ' αυτά έστω κι' άν δεν είναι της μόδας.

Όταν πηγαίνετε σέ μια μεγάλη έσπηση, να φορήτε την πιο χτυπητή και την πιο πρωτότυπη τουαλέττα σας για να μη χάνεσθε μέσα σὸ πλήθος. Σέ πιο στενούς

κεύους και άναδεικνύουν τὸ πρόσωπο, άεινά της μόδας.

Όταν πηγαίνετε σέ μια μεγάλη έσπηση, να φορήτε την πιο χτυπητή και την πιο πρωτότυπη τουαλέττα σας για να μη χάνεσθε μέσα σὸ πλήθος. Σέ πιο στενούς

κεύους και άναδεικνύουν τὸ πρόσωπο, άεινά της μόδας.

Όταν πηγαίνετε σέ μια μεγάλη έσπηση, να φορήτε την πιο χτυπητή και την πιο πρωτότυπη τουαλέττα σας για να μη χάνεσθε μέσα σὸ πλήθος. Σέ πιο στενούς

κεύους και άναδεικνύουν τὸ πρόσωπο, άεινά της μόδας.

Όταν πηγαίνετε σέ μια μεγάλη έσπηση, να φορήτε την πιο χτυπητή και την πιο πρωτότυπη τουαλέττα σας για να μη χάνεσθε μέσα σὸ πλήθος. Σέ πιο στενούς

κεύους και άναδεικνύουν τὸ πρόσωπο, άεινά της μόδας.

Όταν πηγαίνετε σέ μια μεγάλη έσπηση, να φορήτε την πιο χτυπητή και την πιο πρωτότυπη τουαλέττα σας για να μη χάνεσθε μέσα σὸ πλήθος. Σέ πιο στενούς

κεύους και άναδεικνύουν τὸ πρόσωπο, άεινά της μόδας.

Όταν πηγαίνετε σέ μια μεγάλη έσπηση, να φορήτε την πιο χτυπητή και την πιο πρωτότυπη τουαλέττα σας για να μη χάνεσθε μέσα σὸ πλήθος. Σέ πιο στενούς

Όταν πηγαίνετε κάπου, για να περάσετε ολόκληρη την ήμερα σας, μη λημονήτε μαζί με τὰ άλλα πράγματα που θα πάρετε μαζί σας, να βάλετε μέσα στην τσάντα σας ένα μικρό κομμάτι κρέμα για τὸ ντεμακιγιάρμα και ένα-δύο χάριτες περ-
πένες. Αισθάνεται κανείς πολύ πὸ καλά και ξεκούραστο τὸν έστω το, ύστερα από ένα μακρινό περίπατο με τὰ πόδια ή με τὸ αυτοκίνητο, όταν μπορεί να καθορίση τὸ πρόσωπό του και να ξαναφτιάξη την τουαλέττα του.

Και για να είσθε εύχάριστες και περιζήτητες, μάθετε προπαντός να άκούετε. Οι άδρες άρέσκονται να άμπελούνται την γυναικεία ή όποια τὸν άκούει με έθος, φρον και συμπάθεια και δέχονται την προτίμησι των σέ κανείς που με προθυμία προσέχουν τὰ μυστικά των.

Για να άρσετε σέ ένα άνδρα πρέπει να τὸ ζητήτε πληροφορησι για την έργασία του και για τις μικρές άδυναμίες του. Άρπνετε τον κατόπιν να μιλή για δτι άγαπά με πάθος και άκούετε τον με έντεταμένη προσοχή.

Είς τὸ τέλος θα σας έβρη ύπεροχη και γεμάτη από χάρη.

Τὸ κορμί σταματά εδώ. Όλες αυτές οι συνταγές είναι πολύ απλές και γεμάτες από νόημα. Ας ελπίσουμε ότι όλες οι γυναίκες θα έμπνευσθούν από αυτές και θα τις θέσουν σέ εφαρμογή με πρώτο ώστε να γίνουν πιο ώριμες και χαρούμενες όπως ύπνετε ή Τζιν Χάρλοου, τὸν άνδρα της ή 'Βασίλισσα τὸ σέ άπλή.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑ

Ένας έλπίστος νέος άποπνεύσε μια νέα, που ήταν όπερβολικά φιλάσπτη. Μία ήμερα, από τη μεγάλη που ζήλευε της είχε:

— Τα μάτια σου μπορούν να σκοταδίσουν και κάποιον άλλον, εκτός από μένα...

Και της τὰ έβγαλλε.

Μετ' όλη μέρα της είπε πάλι:

— Με τὰ χέρια σου μπορείς ν' άγκαλιάσεις και κάποιον άλλον, εκτός από μένα...

Και της τὰ έκοψε.

— Με τὰ πόδια σου, της είπε μια άλλη μέρα, μπορείς να πατήσεις τὰ πόδια ενός άλλου για να τον κρεμάσεις...

Και της τέκορε κι' αυτό.

— Είχεσαι, της είπε ύστερ' από λίγες μέρες, πως μπορείς να μιλήσης και σέ κάποιον άλλον εκτός από μένα...

Και της έκοψε τη γλώσσα της.

Και έπειθ' έκεινη από τη φιλοφροσύνη της έλακολουθούσε να χαμογέλα, της έφερνισε και τὰ δόντια της. Κι' όφου της έκοψε και τὰ μαλλιά, της έτε:

— Τώρα μπορεί να είσαι ήσυχή...

Κι' έφυγε, για να μην την βλέπη έτσι όπως την είχε κατακτήσει. Όταν όμως ξαναφύρσε σὸ σπίτι της δεν την ξαναβρήκε. 'Η λατρετή της είχε άκατοήθει εναν' άτυχεό άπερσπρη, ό όποιος την έπρε για να μην παρανοήση σὸ κοινόν σαν ένα άέσιον-πτερό θέμα!

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

ΩΡΙΣΜΕΝΟΣ έπ' υπό συμπαθητικός δρόμος των Αθηνών είναι η οδός Ερμού. Τό βρασάκι ιδίως με τα πολλά φώτα των καταστημάτων είδων νεωτερισμού, τις κομψές κυρίες και δεσποινίδες που ανεβαίνουν, κατεβαίνουν, μπαίνουν, βγαίνουν στα καταστήματα ή σταματούν στις πλούσιες και καλαισθητικά

στολισμένες βιτρίνες, δρόμοληρος ο δρόμος αυτός παίρνει μία χαρούμενη και ξερότα-στική όψη.

Η κίνησις αρχίζει από τις 5 και τελειώνει στις 7½, την ώρα που κλείνουν τα καταστήματα, με την ίδια πάντοτε ζωηρότητα. Υπάρχουν, βλέπετε, πολλές κυρίες και δεσποινίδες, που δεν συμπλήρωσαν ακόμη

την χειμερινή τουαλέττα των και βιάζονται να προμηθευθούν ό,τι τους χρειάζεται, πριν πιάσει ο χειμώνας και βρεθούν άνετοιμες να τον αντιμετώπισουν με όλα τα εφόδια.

Ιδιαίτερος έλκυστικός μᾶς εφάνηκαν οι βιτρίνες του καταστήματος Σκόλου, μπρος στις οποίες και σταματούμε.

Βραδυνό φόρεμα από δαντέλλα, εφαρμοσμένο στους γοφούς, άνοιξι χαμηλά και γαρνίρεται με βελούδινες μπάντες.

Βραδυνό φόρεμα από βελούδο σε πολύ άρχα γραμμή. Γαρνίρεται μόνο με τριζώσια μπίζου.

Τό κατάστημα Σκόλου είναι ένα από τα αρχαιότερα και καλλίτερα κομποστήματα των Αθηνών, γνωστότατο σε όλο τό γυναικείο κόσμο.

Η γυναικεία περιέργεια μᾶς φέρνει, σχεδόν άσυνείδητα, στο έσωτερικό του καταστήματος, γεμάτο από κυρίες και δεσποινίδες που διαλέγουν και ψωνίζουν.

Επωφελομένη της ευκαιρίας για να δούμε όσο τό δυνατό περισσότερα πράγματα και να ικανοποιώμε, άν όχι τίποτ' άλλο, τουλάχιστον την όρασί μας!

Κάι είδαμε, είδαμε, και τί δέν είδαμε! Ό,τι μπορεί να χρειασθί και ό,τι μπορεί να έπιθυμήσι μία κυρία για την τουαλέττα της όπληξε εκεί μέσα.

Αφθονία όρεσιμάτων και άτέλειωτη ποικιλία, σε σχέδια και χρώματα εκπολιγόνται επάνω στους πάγκους, τέτοια, που να μην έβρη κανείς τί να πρωτοδιαλέξη.

Ασφαλώς και τό πιο ιδιότροπο γούστο θα έβρη την ικανοποίησί του μέσα σ' αυτή την θαυμασία συλλογή, που παρουσιάζει ό κ. Σκόλος και μάλιστα με τιμές πολύ λογικές, άν κρίνωμε από τις τιμές των άλλων καταστημάτων.

Είς τά καταστήματα Σκόλου, ιδιαίτερη έντύπωσι μᾶς έκαμε ή ποικιλία και ή αφθονία του λευκού.

Βουνά δρόκλινρα από λινά κάθε είδους, για σεντόνια, τραπεζομάνηλα, πετσέτες κλπ. έκτίθεντα στο ειδικό τμήμα του άσπρικής.

Τέλος, δέν υπάρχει κανένα είδος της γυναικείας τουαλέττας, που να μην μπορεί να τό βρη κανείς στο κατάστημα αυτό, σε μεγάλη συλλογή και άπειρες ποικιλίες σχεδίων και χρωμάτων.

Όλες οι κυρίες και δεσποινίδες που κάμνουν τις προμήθειές των από τά καταστήματα Σκόλου, θα όμολογήσουν ότι οι έντυπώσεις μας είναι όλως διόλου άντικειμενικές και δέν περιέχουν ούτε την παραμικρή δόσι ύπερβολής.

Σας συνιστούμε λοιπόν ιδιαίτερας τά καταστήματα Σκόλου, άγαπητές άναγνώστρες, με την πεποίθησι ότι, κάμνοντας αυτό, σας παρέχουμε μία μικρή έκδούλευσι.

ΠΕΝΤΕ ΩΡΑΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

1) Φόρεμα από σκτένμᾶ, τά μανίκια και ή πλάτη γαρνίρενται με σκτέν γυαλιστό και τό κερασί με χρυσά κεντήματα. Τό φάρδος της φούστας είναι έλε έμπρές.

2) Φόρεμα από φελούρ άγγλίκις. Τό κερασί κλείνει με δύο πᾶτ συγκρατημένες με ένα μπίζου.

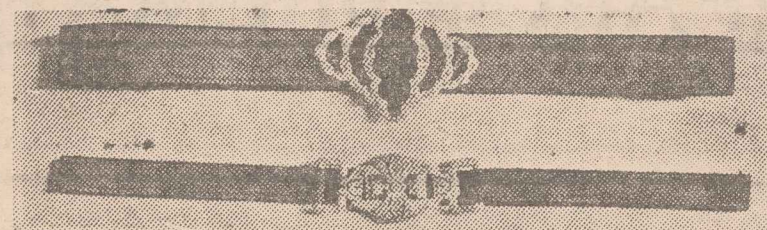
3) Φόρεμα από λινά, και βελούδο γαρνιρμένο με ήπλικασίον από δέρμα.
4) Φόρεμα από μαύρο κρέπ-μαροκλιν. Ό για κᾶς από βελούδο τυρκουάζ, του δίνει μία χαράνη νότα.
5) Μαύρες βελούδινες μπάντες γαρνίρεν τό φόρεμα αυτό από μαύρο μαροκλιν. Σώνη και γιακᾶς από μαροκλιν πράσινο.

Η ΜΟΔΑ των κοσμημάτων φέτος σπινθηροβολεί με πολύ ζωηρή λάμψη, τόσο ζωηρότερη, όσο πιο μεγάλα είναι τα πετρώδια των κοσμημάτων και όσο περισσότερο τα αναδεικνύει το δέσιμό των και η σπουδαιότητά των.

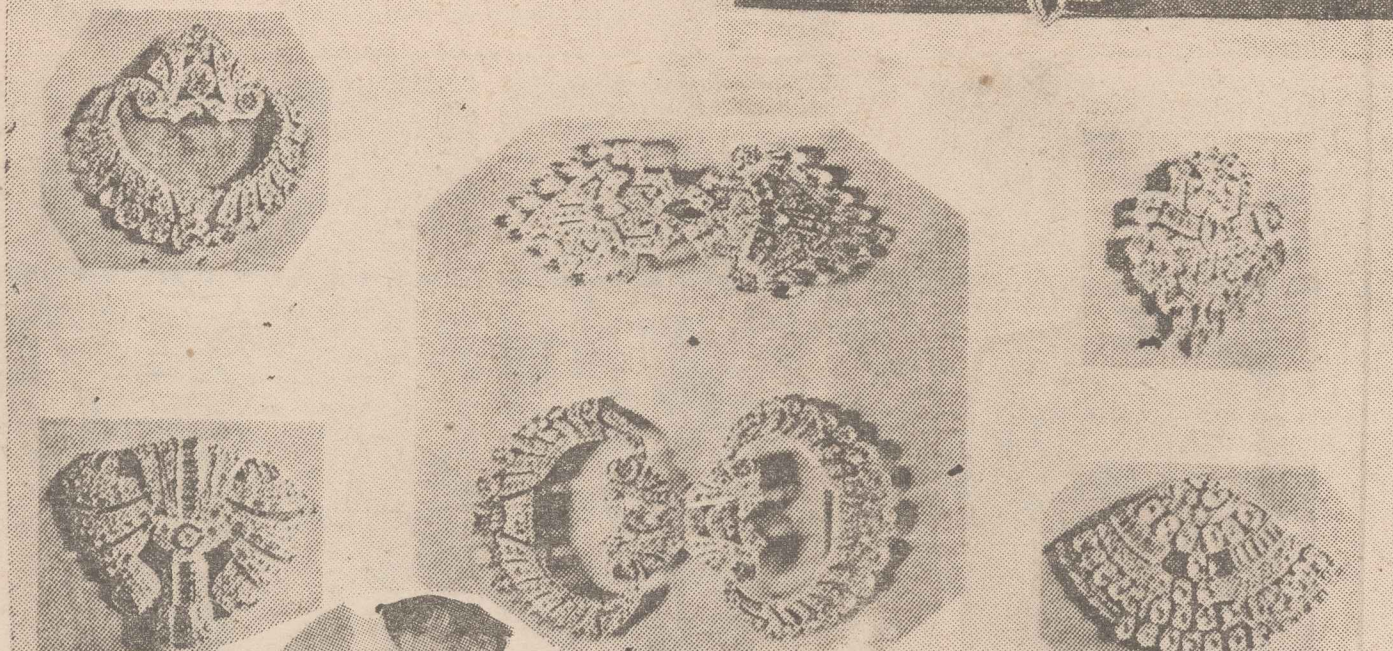
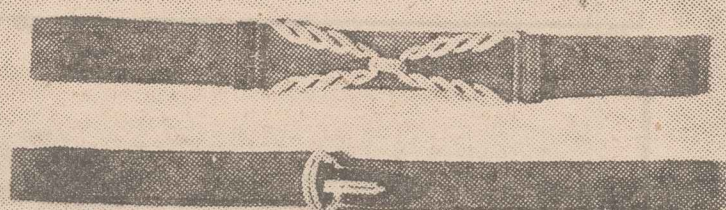
Εάν τα κοσμήματα είναι μικρά, φορούν πολλά όμοια μαζί ή συμμετρικά σε κάθε πλευρά του ντεκολτέ. Οι μπρόσ και τα κλίπς, τα πολύχρωμα αυτά μαξιού είναι σε δυο στυλ: γεωμετρικά σε φόρμες κανονικές, καρτέ, δβάλ, τρίγωνα ή σε φανταστικές φόρμες σαν φύλλα λουλουδιών, τασιμπά από σταφύλια ή ζάχα.

Τα κοσμήματα τα φορούν πασιού σε βραδυνά φορέματα και χτενίσματα, σε άπογευματινά φορέματα. Τα τοποθετούν με χάρι, ποτέ στο ντεκολτέ εμπρός και στη πλάτη, ποτέ στη ζώνη.

Μην ξεχνάτε όμως ότι είναι πολύ κομψό και πολύ μοντέρνο να τα φορήτε και με φορέματα σπό: στο ρεβέρ ή στην τσέπη ενός ταγιέρ, στο ντεκολτέ ενός σουιέτο. Η κομψή Παριζιάνα αγαπά αυτές τις παραρτήσεις αλλά τόσο χαριτωμένες αντίθε-

Τα κοσμήματα
συμπληρώνουν το φόρεμα

Πέντε ώραϊα
άπογευματινά μοντέλλα

1) Πανωφόρι από μαύρο βελούρο-ντέ-λαϊν. Το άμπιεσμέν και ο γιακάς είναι από άστρακάν. Δένει στο λαιμό με φιάγκο από το ίδιο ύφασμα.

2) Ταγιέρ από πράσινο λαϊνάζ. Ο μεγάλος γούνινος γιακάς κουμπώνει με δυο μικρές πιά. Τσέπες με ένκρουστασιόν.

3) Ταγιέρ από μαύρο με κοντή ζακέττα, γαρνιρισμένο άφδονα με μπάντες από άστρακάν.

4) Άπλο ταγιέρ από λαϊνάζ γκρενά. Μία μπάντα από μπράουν-τοβάυ γαρνίρει όλη τη ζακέττα.

5) Γιακάς, τσέπες, μανικέτια, μπορτούρα, όλα γούνινα, στολίζουν το άπλο αυτό ταγιέρ.

ΠΕΝΤΕ ΩΡΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΩΝ

1) Πρωϊνό πανωφόρι από λαϊνάζ, με μπάντες ένκρουστε από το ίδιο ύφασμα, γιακάς από καστόρ.

2) Πανωφόρι από λαϊνάζ μπουκλ, με διπλά πέττα και κοφτές τσέπες.

3) Πανωφόρι από λαϊνάζ ντιαγκονάλ. Ζώνη από δέρμα.

4) Το πανωφόρι αυτό σχηματίζει μπλερώ, το άπειον κουμπώνει πάνω σε ζιλέ από άστρακάν.

5) Πανωφόρι εάχη με ώριες ντεκούτ. Στρογγυλές γιακάς από καστόρ.

Η Α. Μεγαλειότης ο Μπεμπές

το περιοδικό μας, με την επιθυμία να σας φανή χρήσιμο, αρχίζω από σήμερα να δημοσιεύω από το βιβλίο «Ζωή και υγεία του παιδιού» του R. H. Hazemann τις οδηγίες που δίνει για την ανατροφή των μπεμπέων. Συνιστώ θερμά την ανάγνωση των οδηγιών αυτών στις καλές μητέρες, διότι αυτές μας με την πεποίθηση ότι τους προσφέρουμε μια πολύτιμη βοήθεια στο δύσκολο έργο της ανατροφής των μικρών των...

Σώσατε τα μωρά σας

Ο ΠΩΣ βλέπετε ήλθε ο μπεμπές! Πριν να γεννηθεί ακόμη σας έτοιχισε πολλές ανησυχίες. Άλλα και από εδώ και έμπρος θα σας στοιχίσουν πολλές φροντίδες. Όμως ο άθλιος ύπνος του, το αγγελικό μειδίαμα του και τα χαρούμενα βασταρίσματα του θα ανταμείψουν τους κόπους σας και θα σας καμούν να τους λημονήσετε.

γέτε για να προλαμβάνετε κάθε στενοχώρια σας που μπορεί να προκύψει.

Όλοι οι γονείς δεν ευνουχίζονται εξ ίσου από την τύχη, αλλά όλα σχεδόν τα παιδιά γεννιούνται εξ ίσου υγιή, εάν την μητρική άσπρη και την ευφύια σας την χρησιμοποιήσετε όπως πρέπει, χωρίς σε μερικές απλές γνώσεις.

Ο μικρός αυτός οδηγός, ο οποίος καταρτίστηκε αποκλειστικά για σας, εξηγεί πώς θα παρέχετε τις απαραίτητες πρακτικές πληροφορίες στο παιδί σας για να το αναθρεψετε καλά. Όταν όμως το παιδί σας είναι άρρωστο, αρμόδιος να καθορίσει την θεραπεία του είναι μόνον ο γιατρός, τον οποίον στην περίπτωση αυτή δεν πρέπει να διατάξετε να συμβουλευθείτε εγκαίρως.

Επιτρέψτε σε ένα γιατρό, που είναι και πατέρας επίσης, να σας παρακαλέσει να άγρυπνητε. Ιδιαίτερως για την υγεία του παιδιού σας κατά τους πρώτους μήνες της ηλικίας του. Με την καθαρότητα και την τάξη, και με μερικές στοιχειώδεις γνώσεις, θα μπορέσετε να περάσετε το πρώτο επικίνδυνο άρρωστο και πολύ γρήγορα έπειτα το άρρωστο των πρώτων γενεθλίων των παιδιών σας.

Το βιβλίο αυτό δεν φιλοδοξεί τίποτε άλλο, παρά να γίνει ο μυστικός βουλόδός σας, εις τον οποίον θα καταφεύγετε για να προλαμβάνετε κάθε στενοχώρια σας που μπορεί να προκύψει.

Dr R. H. HAZEMANN

Το μεγάλο μυστικό της ζωής

Η μητέρα πρέπει να τρέφει η ίδια το μωρό της.

«Η μητέρα άφηκε στο παιδί και το χρεώσται το γάλα της. Μόνο το γάλα της μητέρας είναι κατάλληλο για το μικρό της, γιατί τα είδικα συστατικά που περιέχει, είναι δυνατόν να παράγουν το καλύτερο γάλα και προσλαμβάνουν το ήπιον από μερικές αρρώστιες. Όλα τα άλλα γάλατα, που προέρχονται από άλλα ζώα, είναι για ένα μωρό που στερείθηκε την μητέρα του, είναι γάλατα αναποτελεσματικά.

Κάθε μητέρα οφείλει να θηλάσει το παιδί της. Κάθε μητέρα μπορεί να θηλάσει το παιδί της, εκτός κατηγορηματικής απαγορεύσεως του γιατρού σε πολύ σπάνιες αναμειγμένες περιπτώσεις. Εάν δεν έχετε καμία άνομιλη, μπορείτε να θηλάσετε και έχετε άφθονο γάλα για να θρέψετε όσο χρειάζεται το παιδί σας.

Μη διστάτε στο μικρό σας παρά γάλα αποκλειστικός. Κάθε άλλη τροφή, όπως το γάλα, το στήθος και άλλα, είναι για ένα μωρό που στερείθηκε την μητέρα του, είναι γάλατα αναποτελεσματικά. Εάν η μητέρα δεν θηλάσει, το παιδί θα πεθάνει.

ΠΩΣ ΘΑ ΘΗΛΑΖΕΤΕ ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΑΣ

Την πρώτη μέρα δεν χρειάζεται κανένα θηλάσιον. Εάν η μητέρα πρέπει να γίνεται σε ώριμες ώρες: Είδη ως έπειτα θηλάσει την ημέρα, κάθε τρεις ώρες, διαλείποντας 10-15 λεπτά. Το παιδί πρέπει να θηλάζει μία φορά από τον ένα μαστό και μία φορά από τον άλλο.

Να προσέχετε αν το παιδί καταπιίνει φροντίστε όταν θηλάζει, να μη φέρει η μητέρα του, για να άσπρη κανονικά.

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ».

Η άσπρη

Εάν η λαιμική σας είναι από άσπρο κρέας - ντε - σιν, ακολουθήστε την παρακάτω καταλληλότερη συνταγή, για να τ'α πλένετε και να διατηρούν την λευκότητά - τον χωρίς λευκές. Στο τελευταίο βδομάρι, να προσθέσετε τέσσερες έως πέντε σταγόνες οξυγόνου και να αφήνετε το λάδι κομμάτι μέσα στο νερό μερικά λεπτά. Κατόπιν το τυλίγετε σε μια πετσέτα φλοιάτη πριν να το σιδερώσετε. Όλα τα άσπρα μεταξοτά - φάρμακα (απέν, κρέα - ντε - σιν, ζωρζέτ κλπ.) μπορείτε να τ'α πλένετε, κατά τον ίδιο τρόπο.

Α. Κ. Χ. α. λ. ι. δ. α. Διορθώστε το παλιό σας φένο, δίδοντάς το αυτό την μοντέρνα γραμμή, ή οποία θέλει πολύ ψηλά την καλότητα γαυρομένη με γρανιτοειδές από πτερή ή κορδέλλα, τοποθετημένα με διεύθυνση, προς τα επάνω. Έτσι το περυσινό σας καπέλλο θα παρουσιάζει σχεδόν καινούργιο.

Ε. Π. Σ. ε. ρ. ρ. α. Για τι είδους προσιδιά

μυλίες: Για άσπρη ή για φορέματα: Διευκρινιστέ μας, τι ακριβώς έννοείτε, για να σας υποδείξωμε τα καταλληλότερα καταστήματα, από τα οποία θα μπορούσατε να προμηθευθήτε ό,τι σας χρειάζεται.

Η ειδική συνεργασία μας είναι ένθετος και θα σας φανή πολύ χρήσιμος. Μ. Α. 'Α θ η ν α ς. Όλα τα είδη φορέματα διατίθενται με μεταξοί, σε διαφόρους χρωματισμούς, για ντινιάνια, πολυθρόνες και κουρτίνες, μπορείτε να βρήτε στο κατάστημα «Ελληνικές Τέχνες». Τόσο αυτά, όσο και όλα τα άλλα είδη που διατίθενται στο κατάστημα αυτό είναι καμωμένα με μεγάλη επιμέλεια και απαράμιλλο γούστο. Και οι τιμές επίσης είναι λογιστάτες.

Κ. Μ. Π. α. ρ. α. Άφου δεν σας άρεσει να φορτίτε μάλλινες μπλούζες, αν και είστε ετασθητή στο κρύο, να πλέξετε ένα πιαστρόν με γυαλά γυριστό, σε χρώμα κίτρινο, πορτοκαλί ή πράσινο. Το πιαστρόν αυτό θα δώσει μια χαρούνη νότα στο κλείσιμο του συνήθους πανωφοριού σας και θα προστατεύει τελείως τον λαιμό σας και το στήθος σας από το κρύο.

Καπέλλο και Έσάρπα

Ο ΚΑΠΕΛΛΑΚΙ αυτό και η έσάρπα γίνονται πολύ εύκολα και γρήγορα, από κοινό κομμάτι καπέλλο. Έκτος που είναι πολύ εύκολο, είναι και πολύ χαριτωμένο, όταν φοριούνται με ένα προικτό πανωφόρι ή τσάντα.

Υ λ ι κ α: 200 γραμμάρια καπέλλο χονδρό μπούλε. Βελόνες αριθ. 3 1/2. Κροσίδι αριθ. 3 1/2 και 6 1/2 κορδέλλα γυρογυρνών.

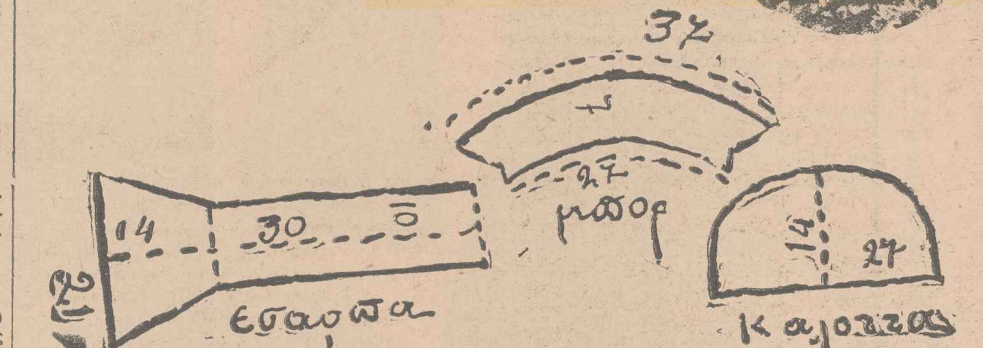
Β ε λ ο ν ι ε ς: Πουάν ζαριέρ, δύο καλή για την έσάρπα. Το καπέλλο θα το πλέξετε με το κροσίδι δύο στυλάρια. Κ α ε λ λ α. Σχηματίζεται με δύο κομμάτια την καλότητα και το μπού. Κ α λ ο ε τ α. Πλέκετε 3 πόντους και τους ένώνετε και συνεχίζετε να πλέκετε στερογυλά, κάνοντας σκουπιστά ανοίγματα έως ότου σχηματιστεί ένα στερογυλά κομμάτι περίπου με διάμετρο 0 μ. 12. Συνεχίζετε έπειτα χωρίς ανοίγματα. Όταν η καλότητα σας έχει ύψος 0 μ. 14 τελειώνετε.

Μ π ο ρ ο. Πλέκετε 3 σειρές από 130 πόντους. Στην 4η σειρά ανεβάζετε κάθε 10 πόντους. Στην 5η σειρά ανεβάζετε κάθε 15 πόντους. Στην 6η σειρά ανεβάζετε κάθε 20 πόντους και πλέκετε άλλες τρεις σειρές χωρίς ανοίγματα και τελειώνετε.

Τοποθετείτε το μπού 1 1/2 εκατοστό ψηλότερα από τη βάση της καλότητας και έμπρος τοποθετείτε ένα στυλό από κορδέλλα γυρογυρνών.

Στη βάση της καλότητας από το μέσο μέρος ραβείτε μια κορδέλλα ακριβώς στα μέτρα του κεφαλιού σας για να νεφορμώσετε το καπέλλο.

Ε π ε ρ α ς. Περνάτε στις Βελόνες αριθ. 3 1/2, 41 πόντους. Πλέκετε με πονάν ζαριέρ, κλείνοντας στις 2 άκρες 1 πόντο κάθε 1 1/2 εκατοστό. 9 φορές. Έπειτα πλέκετε ίσια έως τα 0 μ. 29 ύψος. Έχετε τότε ακριβώς τη μισή έσάρπα. Τελειώνετε με τον ίδιο τρόπο την άλλη μισή.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πώς θα φτιάξετε μόνες σας άμπαζούρ

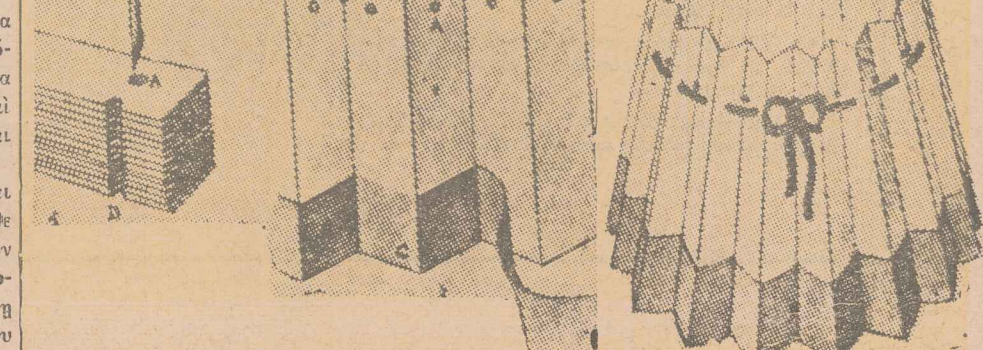
ΕΙΝΑΙ μια άρτια άσπρη ή για φτιάχνετε μόνοι σας τα άμπαζούρ, και συνεχώς να διακοσμείτε το σπίτι σας με τα προσωπικά σας γούστα.

Η πρώτη και κυριότερη συμβουλή που θα σας δώσω για τα άμπαζούρ, είναι να μην αρχίζετε άμεσα την εργασία σας με το ύλικο που θέλετε να κάνετε το άμπαζούρ, αλλά να κάνετε πρώτα τις δοκιμές σας με κοινό χαρτί, εις το οποίον να εξασκηθείτε πρώτα, κάνοντας δυο-τρία άμπαζούρ. Μ ε τ α τ ι ς ε ς ο κ ι μ ε ς η κ α τ α σ κ ε υ ή.

Τα άμπαζούρ με πλέτες, όπως σας δείχνουμε στην εικόνα, είναι τα ελαφρύτερα. Για να άρχισετε, παίρνετε χαρτί πακετοεισμένου. Άφου εξασκηθήτε σ' αυτό το χαρτί, ύστερα παίρνετε το πολυτελές χαρτί που διαλέξετε για το άμπαζούρ σας, παραμένει η ίδια.

Παίρνετε τις διαστάσεις που σκελετού και υπολογίζετε να φέρουνε λίγο μεγαλύτερο το χαρτί στο ύψος. Κατόπιν μετράτε την περιφέρεια του σκελετού και υπολογίζετε το χαρτί σας να είναι τρεις φορές περισσότερο. Με το μέτρο σημειώνετε τις διαστάσεις που θα γίνουν οι πλέτες και τους κιστές καλὰ πάνω στην κοπή του τραπεζιού. Άφου γίνουν οι πλέτες, τις πετάτε καλά με το αιδέο, αν το χαρτί σας το δέχεται. Κατόπιν, όπως είναι συνηθισμένο, το τραπεζοίδο μας για να σχηματιστεί κανονικές πλέτες, από τις οποίες θα περάσει το κορδόν που συγκρατεί το άμπαζούρ. Για να είναι άκρως στερεότερο, θα κάνετε στην άκρη μιας πλέτης, όπως βλέπετε στην εικόνα, οι οποίες εφαρμόζονται στον επάνω γύρο του σκελετού.

Μπορείτε να νεφορμάτε το άμπαζούρ μ' ένα χροού γ' λον ή με μια μπάντα από άλλο χρωματισμό.

ΔΕΞΙΑ: ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΡΥΠΕΣ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΠΩΣ ΤΟ ΑΜΠΑΖΟΥΡ ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟ ΝΤΕΚΟ ΡΑΡΕΤΑΙ ΤΟ ΑΜΠΑΖΟΥΡ

ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΚΑΣ Ε. ΚΑΡΟ

ΙΟΝ

ΤΟ ΕΛΛΑΦΥ άμια πέρασε τη καργελάτορα, κύλιε πάνω στην άμμο-στρωμένη αλή και ήθε να σταματήσει μπροστά στη θάλασσα. Την ίδια στιγμή σ' ένα από τα παράθυρα του πρώτου πατώματος ένα πρόσωπο γυναικείο που περιέμενε έπει από ώρα με το βλέμμα προσηλωμένο μωρατά, εξαφανίστηκε γρήγορα πίσω από τις κουρτίνες.

Ο άντρας που κατέβηκε από τ' άμια πρόφτασε να διακρίνει, όσο γρήγορα και αν εξαφανίστηκε, ποιά ήταν το πρόσωπο κείνου που φαινόταν να τον αποφεύγει. Έφριξε έπειτα στα χείλη του ύπρητη μια μικρή δαλτία, την παγίδα κούρτια που σκέπασε τα πόδια του, και άλλα μικροφρονήματα μ' έπειτα, χωρίς ούτε μια λέξη να πη έφρανε με μάτι άσπιδό, άλογό του μ' άφρο δειδαίνοντες πός στη συστροφή αλή δια ήταν εν τάξει, άνδρες στη θάλασσα. Πέρασε στην είσοδο, μ' άρχισες ν' άνεπαίνη τα σκαλιά χωρίς διάση, με σταθερό και βαθύ όημα, χτυπητό σαν σφυρί, κ' ήταν σε βάθει να επιβάλλη την εξουσία του άσπιδος και σ' αυτά τα σκαλιά που τρέψανε κείνο από τις πατημασιές του.

Καθώς προωρούσε μια ρυτίδα άρχισε ν' αλλοκλήνη το κούτελό του άναμεσα από τα κρηλάτα του, πού, βασικά, μαύρα και πολύ κορτά, σήλανε στη μέση, μ' αυτό έδινε στο άνω τμήμα ρυτίδα του πρόσωπού κείν το τροχό. Τα μαλλιά του, πολύ λίγα γύρω από το κούτελο πληθύνονταν πάνω από τ' αυτιά και σχημάτιζαν χοντρές γροικωτές τούφες. Κάτω από το πικνό του μουστάκι ποδής μείνει μαύρο, τα χείλη του που γράφονταν σε ήφονικές καμπύλες και το κούτο του πηγούνι, γεμάτο πείσμα και θέληση.

Μέτρωσε στο άναστημα με πολύ φαρδιούς όμους είχε προσιδιά πεταχτό, πράγμα που τον έκανε ν' αλήνη πίσω το σώμα του και διευκόλυνε το γυναικείο του όμοιο να περνούσε. Διέσχισε το διάδρομο όπου βρίσκονταν πολλές πόρτες, σκουιστήρες στην τελενταία, γύρισε το πόσιλο και μπήκε χωρίς ν' αλητήρη.

Το δωμάτιο ήταν επιπλωμένο λιγάκι πρόχειρα με μια πολυθρόνα και κάμποσα καθίσματα σκούρα γύρω από ένα τραπέζι από τούργο-χέρου, όπου ήτανε ριγμένο ένα κέντημα σε κινδία. Στους τοίχους πού η ταπεσαρία τους είχε μωσοδοθεί από τον καιρό, βρίσκονταν κρεμασμένα με φροντισιά σε μεγάλο σχήμα με κινδία πλάσιμα, κ' έδειχνε δυο παιδιά δικά ως δώδεκα χρονών.

Μια μικρή βιβλιοθήκη και μια βιβλιοθήκη με διάφορα κομψοτεχνήματα κ' ένθιμα από ταξιδιάρια συμπληρώνονταν την επίπλαση.

Αυτός που μπήκε, έλκοντας πός η κάμαρα ήταν άδειανή, φώναξε:

—Ζερμαίν!

Και προχωρώντας μπήκε στο διαλάνο δωμάτιο πάντα χωρίς ν' αλητήρη.

—Ζερμαίν! Πού διαβόλο λοιπόν βρίσκεσαι! Στο δάθος μιας πολύ άληης κίμαρας πούτανε οι τούφες στρεφόμενες με το ίδιο χαρτί όπως και το μπουτιονάρι του. Πήρε ένα κέντημα κ' άρχισε ν' αλητήρη νερούλα, καφεκόντες στην τούφη κ' έβλεπε, καθώς άλοφρώ συστεινέτο, 'Ο Σάφ, την άλωκλήση.

—Τίποτα, ε: τίποτα! Πολύ όρεσι! Τούλα-τίποτα άναγνωρίζεις τα λάθη σου...

Έπρεσε βαθρά άπάνω στην πολυθρόνα. Οι σούστες τρέψανε δυνατά.

—Πού πήγαν τα παιδιά;

—Βγήκαν με τον πατέρα μου.

—Κατά ποιά τράβηξαν;

—Δεν ξέρω.

—Πώς; Δεν ξέρεις;

—Όχι...δεν ξέρω! Δέν είχαν φερμένο σκαπό.

—Και το βρίσκετε αυτό τόσο από, ν' αλητήρη ν' άγρία σου να τρέψουν στα χωράκια, χωρίς ν' άνησυχήσης για το όρεο που πήρανε;

—Είμαι με τον πατέρα μου...σε καλά χείρα το ξέρω. Τους έπειτα έπειτα αλλοτε να θνήσκουνε για όποιον τρέχει με τον παιδαριό τους!...

—'Ο Ραβό είναι σαράντα χρονών άνδρας, ποιά γερές και γεμιάδες. 'Ο πατέρας σου, στην άλμια που είναι, λεπτός, άσθενής, θα ενδιαφέρον έχει το πράγμα αλήθινά!...

—Δέ λείω πός έχει ενδιαφέρον. Παρατηρώ όμως...

—'Η Ζερμαίν εξακολουθούσε να ξινή τα νύχια της χωρίς ν' άνατηρήση. 'Ο Σάφ έσπασε:

—Φαίνεται πός δέ με περιμένεις έμένα, ε;

—Ακούμπησε τη λαιμία και έλεε ξερά-ξερά:

—'Όχι... Περιμένα τα παιδιά!

—'Τι αυτό χάθηκε μόλις με είδες αντί νά- ής κοντά μου όπως έδαναν στη θέσι σου κάθε άλη σήμπος;

—Μια τέτοια προθυμία θα σου φαίνεται πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

—'Όχι!

Έβλεπε νευρια, η Ζερμαίν. Έκείνος έρεθίστηκε.

—Πώς; Τι έλεες; Σε παρακαλώ να εξηγήθης καθαρά... αν έννοείται έχεις

χρειάζονταν κάποιος να τον συνοδέψη, τούλα-τίποτα, όσο και τα παιδιά. Άν τους τύχαινε κανένα δυστύχημα! Τι θα γινόταν και οι τρεις τους!

—'Η Ζερμαίν τράβηξε. Τό έρόγχειρο γλώστρισε από τα χείρα της.

—Προβλέπεις κάτι πράγματα! Έμένα αυτή η ιδέα δέ μου ήθε!

—Φαντά! Όστε αυτή, ούτε κομμάτι άλλη ιδέα. Θάθελα νάξερα τι σκέπτεσαι όλη την άλη σήμπος!

—Μα τέτοια προθυμία πολύ παράξενη. Πάει τόσος καιρός που δεν έχονμε πιά φιλοφρονήσεις κ' εύγένειες μεταξύ μας.

—Αυτό άφωρό έμένα, ε; Γιατί είμαι δέσμιος πός έγω έδειξα πάντα στη γυναικα μου το σεβασμό που της χρωστώ.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Η ΚΥΡΙΑ ΚΙΟΥΡΙ

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ
ΓΥΝΑΙΚΑ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΚΙΟΥΡΙ

100Ν

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι πως το παλάτι της σοφίας παρήγεν ένα αποσπασμένο θέαμα το 1891: η Σοφία ή η οποία έζησε τα χρόνια της ανωτερότητας και έπειτα, έμεινε με μεγάλον πόνον, πόνον της ταυτότητας, με τα οποία οι σπουδαίοι της Σοφίας καθόριζαν την απροσέλευστη συμπεριφορά τους. Αλλά οι νέοι δεν έδειξαν καμιά την Μαρξ έδειξαν τον καιρό. Ήταν έξω ολόκληρον μαγεμένη από τον καιρό, τον οποίο ήθελε να αποσπαστεί από τα μυστικά και οι οποίοι επιπλοκοποιούν «αυτοήγητα» του Πανεπιστημίου. Οι καθηγητές, κατά τα έθιμα της εποχής, φορούσαν άσπρο λαμπερό από μινωίδια, διαρκώς σκουνημένο από μινωίδια. Ή Μαρία έβρισε προσέχοντας αυτά τα έθιμα πρόσωπα. Ήταν τέτοιος ο έθλος της, ώστε ήθελε να άνοιξη όλα τα μαθήματα και να γνωρίσει και τους ένοικους καθηγητές, των οποίων τα όντοια ήταν γεμάτα στη λευκή πινακίδα.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ — ΠΡΩΤΟΝ ΕΞΑΜΗΝΟΝ

Αι παραδόσεις άρχισαν στη Σοφία στις 5 Νοεμβρίου 1891. Δέχτηκε μεγάλες αλλαγές. Ή Μαρία ήταν τότε φοιτήτρια της Σχολής Έπιστημών. Δεν την έλεγαν Μαρία, ούτε κιν Μαρία. Στο διαπιστωτήριο της είχε γράψει γαλλοφρεπώς: Marie Sklodowska. Και επειδή οι συμφορές της δεν μπορούσαν να προσφέρουν τις βάρβαρες συλλαβές Σκλό-ντ-σκι και η μικρή Πολωνίδα δεν έδινε σε κανέναν το δικαίωμα να την φωνάζει Μαρί, διατήρησε ένα είδος μυητικής ανομιμότητας.

Συνήγα στους διαδρόμους νέοι σπουδαστές το συνηθισμένο κορίτσι με την άσπαστη επιφάνεια, και τα άπαιδα ανοιχτά μαλλιά, που ήταν τυπωμένο φτωχικό αλλά κομψό, και έρωτοσαν ο ένας τον άλλον έσπληντο: «Ποιά είναι;». Ή απάντησαν ήταν πάντοτε άδωστο: «Είμαι μια ξένη μ' ένα όνομα που κανείς δεν μπορεί να προσφέρει. Κάθεται πάντα στην πρώτη σειρά στις παραδόσεις της Φυσικής και δεν μπορεί να κανένας». Οι νέοι παρακολουθούσαν την χαριτωμένη σιλουέτα

καθώς ξεφάνιζε στο διάδρομο και κατόπιν συμπεριαναν: «Υπεροχή μαλλιά!». Τα άνοιχτά μαλλιά της και το ολάνθιδον περπάτημα της ήταν για πολλόν καιρό τα μόνα σημεία της ταυτότητας, με τα οποία οι σπουδαίοι της Σοφίας καθόριζαν την απροσέλευστη συμπεριφορά τους. Αλλά οι νέοι δεν έδειξαν καμιά την Μαρξ έδειξαν τον καιρό. Ήταν έξω ολόκληρον μαγεμένη από τον καιρό, τον οποίο ήθελε να αποσπαστεί από τα μυστικά και οι οποίοι επιπλοκοποιούν «αυτοήγητα» του Πανεπιστημίου. Οι καθηγητές, κατά τα έθιμα της εποχής, φορούσαν άσπρο λαμπερό από μινωίδια, διαρκώς σκουνημένο από μινωίδια. Ή Μαρία έβρισε προσέχοντας αυτά τα έθιμα πρόσωπα. Ήταν τέτοιος ο έθλος της, ώστε ήθελε να άνοιξη όλα τα μαθήματα και να γνωρίσει και τους ένοικους καθηγητές, των οποίων τα όντοια ήταν γεμάτα στη λευκή πινακίδα.

Θα έλεγε κανείς πως δεν θα μπορούσε ποτέ να καταπάρη την όλη που ένοιωσε μέσα της. Σαφινά όμως πρόβαλαν πολλά έμπόδια μπροστά της. Είχε πιστέψει πως γνώριζε τα γαλλικά στην εντέλεια, αλλά είχε κάνει λάθος. Μερικές τεχνικές λέξεις παρέμεναν άσπαστες γι' αυτήν, μερικές φορές ολόκληρες προτάσεις της διέφευγαν. Νόμιζε ότι κατείχε ένα ποσό έπιστημονικά έθελμα για να ακολουθήσει πανεπιστημιακές σπουδές. Αλλά η αποδοτικότητα της δεν είχε αναπτύξει τη σπέρση μωρφωσών των Παρισίων σχολείων. Ή Μαρία άναγκαζόταν καθημερινά περπατώντας να στη μόρφωσή της.

Ο Παύλος Άππελ είχε μάθει σήμερα. Όπως πάντα η Μαρία έβρισε από τους πρόσωτα. Πολύ φηλός μέσα στο στενό του φράνο, με την τετράγωνη γενειάδα του, ο διάσημος καθηγη-

της ήταν ύπεροχος και ως μορφή. Αι άναπτύξεις και αι αποδείξεις του ήταν τόσο σαφείς και καλλιεργείς, ώστε υπέσταναν το κοινό του. Αρμόσιες άφροδα προς τις πιο άγνωστες περιόδους της γνώσεως, έταζε με τα άσπαστα. Καμιά εικόνα και η πιο παράτολη δεν τον έπαιονσε. Με τον φυσικό του τόνο και συνδυάζοντας τα λόγια του με την εύκολη χειρωνακία ενός μεγαλόδοξου, έλεγε:

— Πάιον τον Ήλιο και τον πετό...
Ή νέα Πολωνία που άκουσε με όλη τη δύναμή της, χαμογέλιζε από έκσταση στο θανάτι της. Κάτω από το μεγάλο κυρτό μέτωπό της τα γυρίσματα μάτια της έφωτιζον από έντονη. Πως μπορούσαν μερικά και έλεγον πως η έπιστήμη είναι ξένη; Έπρεπε πράγματι πού συναρπαστικό από τους άσπαστους νόμους που δέχονταν το σήμα, η πιο θαυμαστή από την ανθρώπινη διάνα, που μπορούσε να τους άνακαλύψει. Πως δέξαι και άνοητα της έφαινοντο όλα τα μυητιστήματα και πόσο τα παραμύθια έπαιοντο φαντασίας μπροστά στα καταπληκτικά έκείνα φαινόμενα. Μια παρόμοια που μονάχα με τον έρωτα μπορούσε να παραβληθεί, άνάβηκε από την ψυχή της νέας προς το άπειρον της γνώσεως, προς τα πράγματα και τους νόμους των.

— Πάιον τον Ήλιο και τον πετό...
Αέτε τον άσπο να περμένη κανείς και να υποφέρει, περμένη έξω μακριά, δια έκείνα τα χρόνια, για να άκούση αυτή τη φροσύνη άσπος έβγαλε από τα χείλη του γαλλικου και μεγαλειόδους έκείνου έπιστήμονος. Ή Μαρία ήταν άπλήτοως έντονη.

Οι λίγοι μήνες, τους οποίους η Μαρία είχε ζήσει υπό την προστασία της άδελφής της ητ, ένα στάδιο έγνωσησμου. Τώρα σιγά σιγά η νέα έβριζε στη μοναξιά. Οι άδελφές που έμειναν από της δεν άνηχαν γι' αυτήν περισσότερο από τους τόγους που έγινε στο πέραςμά της. Άρα και που σνομυλίες δέχονταν την άτέλειμη σιγή των ήμερών της. Έστ τρία και πλέον χρόνια έμειλε

να ζήσει μια ζωή άφιρομένη μονάχα στη μελέτη. Μια ζωή σύμφωνη με τα όνειρά της, μια «τέλεια» ζωή υπό την έννοια υπό την όποια η ζωή του μοναχού είναι τέλεια. Έπρεπε άλλως τε η ζωή της να είναι άσπαστης άπλήτοως, γιατί από τον καιρό που η Μαρία είχε θέλμιστικά στερηθεί της τροφής και της κατωσίας που έφαινε στο σπίτι των Δοισκων, έφαινε να άντιστοιχεί τα έθελμα της μόνη. Και το έλσθδμά της—ήδη οι οικονομίες της μοιρασμένες σε μερικές δόσεις, και τα μικροποτά που μπορούσε να της στέλνη ο πατέρας της—ήταν σσάντα σούβλια τον μήνα. Πως μπορούσε μια γυναίκα, μια ξένη, να ζήσει άσπος έκπεσε στο Παρίσι, με σσάντα σούβλια τον μήνα, περίπου τρία φράγκα την ημέρα, πληρώνοντας το νοίκι της, το φαγητό της, τα ριζικά της, τις έγγραφές της στο Πανεπιστήμιο; Ήσθ το παράδοξο που έφαινε να λυθεί επείγοντως. Αλλά δεν συνέβη ποτέ να μη μπόρεσε η Μαρία να βρει την λύση ενός παράδοξου!...

— Θα έμεινες άσφαλός από τον πατέρα—έγραφε στον άδελφό της Έσθθ στις 17 Μαρτίου 1892—ότι άποφάσισα να κατοικήσω πού κοντά στο Πανεπιστήμιο, πράγμα που, για διαφόρους λόγους, ήμουν άναγκαζμένη να κάνω, πού πάντοτε για την τρέχουσα έξομηση. Το σέβδιο αυτό έχει τώρα πραγματοποιηθεί. Στις γράφω άφροδα από τη νέα μου κατοικία, όδω, Πλατεία άφρδ, 3. Είναι ένα διαμνημα πού βαλκόνι και άσπος πού φηλός. Σ' ένα τέταρτο της ώρας βρίσκαι στο Χρμιο και σε είκοσι λεπτά στη Σοφία. Φυσικά, χωρίς τη βοήθεια των Δοισκων, δεν θα μπορούσα ποτέ να κατοικήσω έσθθ. Έργαζομαι γίλως φροές περισσότερο γαμρ όταν προποσώδα. Στο άλλο σπίτι ο γαμρολόγος μας είχε τη συνήθεια διαρκώς να με ένοηλ. Δεν μπορούσε με κανένα τρόπο να άνεχθι ό-ταν ήμουν στο σπίτι, άλλαν άσπασθλρι μου έκοψε της εχθρότητας τουνενοίωλας μαζί του.

— Έλκεπε να κάνω πόλεμο γι' αυτό το ζήτημα. ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΕΧΕΣ: Ή συνέχεια.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΕΧΕΣ: Ή συνέχεια.

**Θά έλεγε κανείς
"Ένα θαύμα,,** δηλ.οι
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΕΞΑΝΑΝΟΙΩΣΑ ΜΕΣΑ
ΣΕ ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

*Αλλαγμένη όλος διόλου, φαίνεται δύο φορές πιο έλκυστική. Οι φίλες της ζήλευσαν το θαυμάσιον χρώμα της.

Μου φαίνεται σαν θαύμα, γράφει η Δις Ράμσεϊ. Δεν θα έφραταζόμην ποτέ, ότι θα κατόρθωνα ν' αλλάξω μόλις εντός έβδομάδος. Όλοι οι φίλοι μου λέγουν, ότι φάνομαι νεότερα και δύο φορές πιο έλκυστική. Οι φίλες μου ζήλευσαν πραγματικάς το θαυμάσιον χρώμα μου και κάλυνον από την έπιθυμία να μάθουν πως το έπέτυχα.

Έν πρώτους μεταχειρίσθε κάθε βράδυ, προτού κατακλιθίτε την κρέμαν Τοκαλον, τσούφιν διά την έπιδερμίδα, χρώματος ρόζ. Περιέχει «Biotel», στοιχείον νεότητος, άνακαλυφθέν από τον καθηγητήν Dr. Steiskal, του Πανεπιστημίου της Βιέννης. Τρέφει και έξανανώνει την έπιδερμίδα κατά τον έθνον σας. Αφαιρεί ρυτίδας και γραμμάς. Συναίνει νεώτερα κάθε πρωί. Διά την ήμεραν μεταχειρίσθε την κρέμαν Τοκαλον, χρώματος λευκού, μη λαπαρά, προφή διά την έπιδερμίδα. Καθιστά λευκή, γλυκερά και βελούτε την σκουρότερη και χηρότερη έπιδερμίδα, διαλύνει τα μαύρα στίγματα και τας άτελείας, συσφίγγει τους διεσταλμένους πόρους. Κράμετε αυτό το μαγευτικό και νεάνον χρώμα που μπορεί να δώσει μόνον η Κρέμα Τοκαλόν, προφή διά την έπιδερμίδα. Παλείται παντού. Έγγυμωμένα εότυχ ή αποτελέσματα, άλλως έπιστρέφονται τα χρήματα.

BOHEMIA

Αι παγκοσμίου φήμης Πορσελάναι αποκλειστική πώλησις Κν. Σουλζμαλς Μεγ. Χερνοουάκειον Νέον Αμπρίας

Φ, ΔΙΟΝΑΤΟΣ Λ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

23 ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ
ΣΑΒΑ

ΜΑΚΕΝΤΑ

Το πολύκροτο έργο του Αιθίοπος πρίγκηπος ΓΙΑΚΟΥΜΗ

100Ν

ΕΓΙΝΕ τότε στην πολλά χρόνια θιμμένη ψυχή της Μακέντας κάτι, που παραξένεψε α' αυτή την πάσση παρμένη της ψυχής της Μακέντας, αλλά ή άγονία — ή άγονία εκείνη που άσάει τις θιμμένες φηγές της σιγής που ή έντονη, για την όποια είχαν άπελασθή ότι θάδριοναν, τους έπροξέρεται ολόκληρη και το χέρι τους δεν έχει παρ να την πιάσ...

Την άλλη μέρα της άπόφασης του Μεγάλου Νεκρόντος, ο Σολομών δέχτηκε, κατά το συνηθισμένο, την άπαιδα στην τρέχουσα του παλατιού του.

— Ή ώρα ήταν άκρια ξσθθ, όμοις ή 'Αγνή άφρίσθη να βγάλη τη γυναίκα της, με την όποια ήθελε τυλιγμένη.

Πέρα στον όρξοντα, το σμαράγδι του λυκάφου του ήσαν: να φύγ. Σε λίγο το κομμάκι έκοινη έγινε μόδ, το μονότομο προχωρούσε άφωκα και στο σπίτι της Έρουσλμ, τα φώτα άνάβαν ένα-ένα.

Υστερ από μερικές σιγές, φήσθη και πόν όν, ή γλαυία, ήτση και κάπως ταρσά, μόνον φωνή του βασιλιά άκούστηκε:

— Πολλές φροές, Μακέντα, μου μίλησες για το μεγαλόκροτο όνειρο, που θέσπεσε τη σκέψη του πατέρα σου, το να δθ δηλαδή μια μέρα όλων τους Έθροιας ένοιούμενος σ' ένα και μόνο βασίλειο, σε μια μεγάλη αυτοκρατορία. Λοιπόν, αυτό δεν μπορεί να γίνει με το σπασθ, γιατί ή όια δεν άφρεσε στο Θεό. Αλλά έσθθ, Νεκ, ή 'Αγνή, μόνο με την άγάπη θι γινή ή πόνη ή έννοι του Έθροια. Και ναι, γιατί ο Μεγαλόδοξος σ' έφρε, παρθένα, στο όροιο του Φίλανα της Κιβότου και των Σαφισκων.

Και καθώς ή άλλη έμεινε σιωπηλή: — Σου έπράω να γίνης γυναίκα μου... Και κείνη ελεε τότε, με φωνή πολύ άδύνατη:

— Σ' ένοιωσα... Τα λόγια σου ήταν διάφανα σαν το γαλί της Αλγύτσας. Αλλά... Αλλά:

— Δεν μπορώ να σου δώσω άπάντησιν άπόνη.

— Γιατί; Ποιον, λοιπόν, έχει να συμβον λεντή ή 'Αφέντισσα τον Κυμάνον και τον 'Ανέμον, παρεχτός άπ' τον ίδιο τον έαυτό της;

— Το λαό της, Σολομών. Για κείνο που έγινε χθές, είδοσθρα τους ύπνους μου με σπμεία. Άφροε με γά μάθο της διαθέσεως τους, πην σου άπάντησα. Σου έπράω μια προθεσμία τις έφτά μέρες τρεις φροές. Έλκεπε να γίνης έφτά μέρες. Είπε πολύ μεγάλη για ένα έρωτευμένο... Αλλά τέλος πάντων... θά περιμένο, πολυαγαπημένη!

Και καθώς ήταν κοντά της, θέλησε να της πάρη ένα φιλί.

Αλλά εκείνη άποτραβήχτηκε. Αυτό τον πείραζε τον βασιλιά: — Μήπως αυτή σου ή άνησυρία όφείλεται σ' άλλους λόγους;

Άφροε να της ξεφύγη βαθός και μακρός άναστεναγμός:

— Αί!... Σολομών, είμαι μια πολύ παρμένη κοπέλα, που άποσπρέζεται, τα σπλάδιά. Όταν γίνω γυναίκα σου, δεν θά γίνο κ' ή περιφρονημένη σου σπάδα; Κι όμοις ο 'Ιεχόβα, πλάθοντας τον άνδρα, δεν τοιδόσε παρά μόνο μια γυναίκα. Γιατί έσθθ;...

— Τώρα νοιάθω, θ Μακέντα, ποιά σκέψη θάλυνε το μυαλό σου. Είπε, βέβαια, αλήθεια: ο Σολομών έχει πολλές γυναίκες. Κατοσάρεις. Αλλά τί σημαίνει; Ο μεγάλος τους άφρικός δεν σου δείχνει πως δεν άγαπω καμιά τους; Και δεν νοιάθεις μεσ' στην καρδιά σου, ότι θα είσαι ή μοναδική άγαπημένη; Δεν μπόρεσε η Μακέντα να πάρησθ κάποιο χαμόγελο εύχαριστήσης. Αλλά στη σιγή:

— Προσπαθείς να διαλύσης το φρόδου μου, αλλά δεν θα πετύχης τίποτε. Για πέ μου

ο άνδρας έχει το δικαίωμα να παίρνη πολλές γυναίκες, ή γυναίκα όχι:

— Βέβαια.

— Σάληση δούλα.

— Αλλά όχι, μικρό μου. Έστ θέλησε να γίνονται τα πράγματα ό 'Ιεχόβα. Έκαιε τον άνδρα έσθθ, πού να μη μπόρε να εχθροστέται με μια γυναίκα κ' αυτή να μη μπόρε νάνη ή μόνη γυναίκα του. Μήπως κάθε μήνα ή γυναίκα δεν εινε σε τέτοια θέσι για λίγες μέρες, ώστε να μη μπόρε να έκαπολήση τον άνδρα; Τότε τί πρέπει να γίνεται; Να τρέξη έκείνος στις ταβέρες και στα παλαιοσπία και να γυρίει σπίτι σε κακά γίλια;

— Τα λόγια σου εινε τέτοια πού να νάνη η λογική μου, μα όχι και την καρδιά. Μακάστα σ' αυτή την άδυστη άνσότητα την τόσο έξεντελιστική, όλο μου το είναι έξοχόνεται.

— Και γιατί έξεντελιστική; Ο άνδρας εινε ή ροθή, στην όποια άντρεη ή κάθε φροντίδα για το θρήψιμο των λουλουδιών της. Και ή γυναίκα είναι το ρόδο που άπολαμβάνει το θαυμασμό του κόσμου.

— Γυναικες, λουλούδια, πόσο σπουδαίος είσαι. Τι καλά πού σου τα λέω... Αλλά αν ή Μακέντα πάρη κάποιον, έννοι σε εινε ή μόνη γυναίκα του.

— Και δεν σου εινε πού εχθρότομο το κομμάκι, αντί να είσαι ή μόνη νάσι ή προτιμμένη;

— Αί!... Έχεις για το κάθε τι και την άπάντησιν του, είκαμ εκείνη έπλητμένη.

Αλλά έκείνος άπ' τη φωνή της κατάλαβε πως δεν έπρεπε να σπρόβη τα πράγματα πού πέρα έκείνο το βράδυ. Και την άφρεσε να φύγ, κλοντάς την όμοις να τού έκατολήσει πως σε είκοσι και μια μέρες θά τού άπάντησ...

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΩΝ

Ανθ μήνες είχαν περάσει από τότε πού η Μακέντα έγινε γυναίκα του Σολομώντος, όταν ένας περιέργος αλμυρότος—έξανασπαστής—σταλμένος από το κέντρο της 'Αφρικής, άποσπείναν κάτω άπ' τις διατέρας του πρηγματος Γκακούμ, όδηγήθηκε μπροστά της ένα πρωί και την ώρα πού εκείνη άσχολετο με τις υποθέσεις της αυτοκρατορίας.

Ναι, ήταν ένας περιέργος στην όλη άφροσος. Ο νέος και άφραις έκείνος πολεμιστής, του όποιου το ύπερφανό πρόσωπο μαρτυρούσε την ύψηλή του καταγωγή, έφρε στο στήθος του ένα ρούχο από δέμα λονταριού κομμάτι, όμμένο πάνω σε σχέδια.

— Κυτάειες το κοστούμι μου, θ Βασίλειος; Μαθε, λοιπόν, πού έσθθ, θά γομάρτασθον αι έδάρη της αυτοκρατορίας έκείνης πού λέγεται Λέαντα του 'Ιαίδη...

— Αλήθεια, πρίγκηπε Καρούτσος; Το πρόσωπό της έγινε άπειλτικό.

— Μπορείς να κάρης να πεθάνη μέσα στο μαρτύριο των αλμυρότων σου. Ή έπαύσθαι πού άνηκε, δεν θά σταματήση για ένα κομμάτι άσπαστο πράμα. Έσθθ κ' οι άδελφοί μου όφροσπρεμα να πεθάνουμε σαν άφρες, πού να άπαύσθουμε αλώνα στις διατέρας μιας γυναίκας. Άλλωσθδνε, σκότονε. Βασίλειος, Μακέντα! Όλα αυτά εινε μάταια. Θά νικήσουμε!

Τελώντας εκείνη έκαμε σμείο στους φίλakes της να πάρουν τον τρελί.

Αλλά τα λόγια του έπαυστου—είκαμ λόγους την συγκίνησαν βαθιά. Αίτιά τα έκατολάνε δεν ήταν μήπως προσηγησθία πως ή μέρα πλησίαζε πού ο νυνος της στη Σαβά θά ήταν ένα σπλάρο καθήκον;

Οι σκέψεις αυτές την έκαναν σιγά να λυ-

πότε βαθεί και ν' άνησθη.

— Εί!... με φροντίδες, άπαντοίως έκείνος, πού πού δεν θ' άποσπύλουν τον Έσθθ σασθ!

— Ο τι ήταν ύπερβολικό και σάλοιο μέσα στη νομολογία μου, με τις υποδείξεις σου με μετρίους βαβμείας. Σήμερα στα κράτη της γυναίκα δεν εινε άνσθη από τον άνδρα. Τα δύο φύλα εινε άπλήτοως ίσα. Αίτιό ήθελε να πετύχω. Οι άδελφές μου στη Σιμμένη και στο Σαβά έφρον, χάρης σε μένα, τί εινε ή άξιοσπρέτια. Δεν εινε πιά δούλες των άνδρων. Δουλεύουν για να ζήσουν με τον καρπό της δουλειάς τους και δεν έξαρώνται οικονομικά άπ' τον άνδρα. Αλλά, για πέ μου, Σολομών, δεν θά κάρω καλό να έναγνίσω στο Σαβά:

— Ο βασιλός δεν άπνηρνε.

Αλλά άφραπε πως στο μυαλό της Μακέντας ένα σχέδιο είχε άρχισο να γεννιέται.

Φώνεζε από την Έρουσλμ τους άρχιτέκτονες πού έχτισαν το περίφημο παλάτι του Σαβά, κ' άφου σνομόλησε πολύ μαζί τους, τους έσπελε σε άγνωστο διεύθυνσι, άκολουθούμενος από άμέλια γεμάτα πολυποικίλο ύλικο και τέσσερες γιλάδες σπάδους.

Μέσα σε όχτιό μήνες οι άρχιτέκτονες και οι χτιστάδες γύρισαν από κει πού τους έστειλε.

Και τότε ελεε στο Σολομώντα:

— Πολυαγαπημένο μου, ήθελε ή σιγή να μάθης τη μεγάλη έκαπλή πού σου έτοιμάσε ή Μακέντα.

— Μήπως, γλυκερά γυναίκα.

— Ο Σολομών, το όνειρο της Μακέντας δεν εινε από κείνα πού έξαμψίζονταν άφσος. Δεν μοιάζουν με τα παιγνιδιασμά των φίλων χιλόν στο νερό. Μαθε, λοιπόν, άνδρα μου, πως στα σύνορα της Σιρίας, στην Ζαντρά, ένας παρθένος της άγίας μας κερίμενε.

Μιλούσε με έξαρσι, περιγράφοντας το όνειροσμένο μέρος πού όδηγούνησε για τον έρωτά τους, και πού το όνόμασε: Κ ο ρ ρ υ ή τ η ς Ε ρ ο τ η ς.

— Εί!... Κορρή της Εότυχίας! Άγαπητή μου, ή ποσπείρισε ο βασιλιάς. Αίτιό θά σπμεινε, κατά τα λεγόμενά σου... πως έσθθ άπ' αυτό... θά χωρίσουμε.

ΚΟΠΤΙΚΗ Δ. ΓΙΟΒΑ

Διπλωματούχου Καθηγητορίας (PROFESSORAT) ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Αποκλειστική Αντιπροσώπευσις δι' όλην την Ελλάδα ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ DAYDOW ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(Ειδικής Έπαγγελματικής Σχολής)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

Λεπτομερής κανονισμός παρέχεται δωρεάν εις πάντα αίτούντα. Έσθθ.

ΤΗΛ. 31-926

ΤΟ ΜΕΓΑ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1937

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ΕΡΧ. 5.139.000

- 50 Ο ΛΑΧΝΟΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 50

— «Τὸ ἰδιόκτητον σπίτι εἶναι ἡ εὐτυχία κάθε οἰκογενείας».

Ε. Ρ. Π.
*Ακαδημίας 29
έναντι Δημοσίου Μαγειρηρίου

===== Ἡ αἰσθηματικὴ
Ἀλληλογραφία =====

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Η - ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑ

ΔΕΧΟ

23

ΡΟΓΛΟΥ, 'Ακαδημίας 5, Τηλ. 20-918

100